

Міністерство освіти і науки України
Вінницький національний технічний університет

В. В. Біліченко

**ВИРОБНИЧІ СИСТЕМИ
НА ТРАНСПОРТІ:
СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ**

Монографія

Вінниця
ВНТУ
2016

УДК 656.13:656.078

ББК 39.33-082-4

Б-61

Рекомендовано до друку Вченою радою Вінницького національного технічного університету Міністерства освіти і науки України (протокол № 13 від 25.06.2015 р.)

Рецензенти:

В. П. Сахно, доктор технічних наук, професор

В. В. Рудзінський, доктор технічних наук, професор

І. О. Сивак, доктор технічних наук, професор

Біліченко, В. В.

Б-61 Виробничі системи на транспорті: стратегії розвитку : монографія / В. В. Біліченко. – Вінниця : ВНТУ, 2016. – 268 с.

ISBN 978-966-641-654-7

В монографії розглянуто питання розвитку виробничих систем автомобільного транспорту. Визначено стратегії розвитку, притаманні виробничим системам транспорту в сучасних умовах. Розроблені методологічні засади імітаційного моделювання стратегічного організаційно-технічного розвитку виробничих систем на автомобільному транспорті. Запропоновано використання методів нечіткої логіки для багатокритеріального вибору найбільш ефективного варіанта стратегій організаційно-технічного розвитку.

Монографія розрахована на науковців, які займаються проблемами стратегічного розвитку виробничих систем транспорту, а також викладачів, аспірантів та студентів транспортних спеціальностей.

УДК 656.13:656.078

ББК 39.33-082-4

ISBN 978-966-641-654-7

© В. Біліченко, 2016

ЗМІСТ

ВСТУП	5
РОЗДІЛ 1 АНАЛІЗ МЕТОДІВ І МОДЕЛЕЙ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ВИРОБНИЧИХ СИСТЕМ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ	8
1.1 Світовий досвід управління інноваційним розвитком підприємств.....	8
1.2 Визначення організаційних форм прояву змін виробничих систем на транспорті	16
1.3 Сутність організаційного розвитку	25
1.4 Проблеми організаційно-технічного розвитку виробничих систем автомобільного транспорту	31
1.5 Взаємозв'язок концепцій організаційного розвитку і стратегічного управління	37
1.6 Трансформаційні процеси та стратегії розвитку виробничих систем на автомобільному транспорті	53
1.7 Методологічні підходи до корпоративного стратегічного розвитку виробничих систем	62
1.8 Основні засади стратегічного розвитку виробничих систем автомобільного транспорту	71
РОЗДІЛ 2 СИСТЕМНІ АСПЕКТИ СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ ВИРОБНИЧИХ СИСТЕМ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ ..	85
2.1 Системна модель життєвого циклу стратегій розвитку виробничих систем автомобільного транспорту	85
2.2 Стратегічне планування організаційно-технічного розвитку виробничих систем	90
2.3 Реалізація стратегій розвитку виробничих систем автомобільного транспорту.....	98
2.4 Управління організаційно-технічним розвитком виробничих систем автомобільного транспорту	106
2.5 Поступовість розвитку виробничих систем	121
2.6 Умови державного регулювання процесів організаційно- технічних змін і трансформацій у виробничих системах	127

РОЗДІЛ 3 ОБҐРУНТУВАННЯ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ ВИРОБНИЧИХ СИСТЕМ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ	134
3.1 Вихідні положення до обґрунтування стратегічного розвитку виробничих систем автомобільного транспорту в Україні	134
3.2 Особливості загальної постановки задач організаційно-технічного розвитку виробничих систем	151
3.3 Формування стратегій розвитку виробничих систем.....	158
3.4 Прогнозування розвитку виробничих систем.....	179
РОЗДІЛ 4 МОДЕЛІ І АЛГОРИТМИ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ	186
4.1 Методи прийняття рішень на основі моделювання.....	186
4.2 Моделювання стратегій організаційно-технічного розвитку виробничих систем	190
4.3 Формування раціонального варіанта стратегій розвитку	199
4.4 Розробка алгоритму оновлення (розширення) АТП	205
4.5 Модель алгоритму стратегії диверсифікації АТП.....	210
4.6 Блок-схема алгоритму моделювання трансформації АТП... ..	213
4.7 Моделювання спеціалізації АТП.....	217
5 МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ	223
5.1 Вибір найбільш ефективного варіанта стратегій розвитку АТП	223
5.2 Методичні рекомендації з реалізації моделювання стратегій організаційно-технічного розвитку підприємств.....	225
5.3 Методичні основи розробки та реалізації проекту стратегічного розвитку підприємств.....	230
ВИСНОВКИ.....	236
ЛІТЕРАТУРА	238

ВСТУП

Розвиток і поглиблення ринкових відносин в економіці малого і середнього бізнесу як основних суб'єктів ринку, безперервне зростання кількості підприємств та організацій різної форми власності вимагають від автомобільного транспорту відповідних змін і перетворень, які дозволили б йому найкращим чином відповідати потребам сьогодення як за своєю технічною базою, так і за структурою та організацією транспортного обслуговування як пасажирів, так і суб'єктів господарювання. В той же час швидке формування ринку транспортних послуг, зміни конкурентного середовища й конкурентних умов зумовлюють високий ступінь невизначеності роботи автотранспортних фірм і організацій, а також їх залежність від коливань ринкової ситуації, роблять неможливим використання традиційних підходів і методів подальшого їх розвитку. В сучасних умовах автотранспортні підприємства, а тим більше невеликі за розміром автотранспортні фірми, змушені самостійно шукати шляхи свого подальшого розвитку в умовах досить динамічного зовнішнього середовища, реагувати на його зміни для того, щоб бути конкурентоспроможними і самодостатніми у своєму розвитку та стані.

В сучасних складних, динамічних, невизначених умовах господарювання автотранспортне підприємство розглядається як складна виробнича система (ВС), яка самостійно організовується, розвивається і має дві рушійні сили:

- бажання вижити, зберегти себе, мати певну стабільність;
- бажання самовдосконалюватись, розвиватись, при цьому отримання прибутку – передумова можливості розвитку.

Характерними ознаками автотранспортного підприємства як виробничої системи є: цілеспрямованість, поліструктурність, складність, відкритість. Автотранспортне підприємство є динамічною системою. Воно може змінюватись, переходити з одного типу в інший, але при цьому залишатися виробничою системою, оскільки йому притаманні: результативність, надійність, довго тривалість, гнучкість, керованість.

Виробничу систему можна визначити як сукупність активних елементів, що представлені групами людей, які об'єднані, оснащені і взаємодіють в рамках здійснення виробничого процесу на основі узгоджених інтересів при постійному підвищенні виробничих можливостей. Таке підвищення передбачає першочерговий розвиток двох підсистем: організаційної та технічної.

Наявність цих підсистем дозволяє визначити організаційно-технічний розвиток (ОТР) як комплекс активних, незворотних, направлених, закономірних змін, що полягають в розробці та реалізації робіт, які приводять до якісних перетворень технічних характеристик обладнання, технологічних і організаційних процесів, а також до підвищення на цій основі виробничих можливостей виробничої системи, її спроможності забезпечувати випуск конкурентоспроможної продукції (надання послуг) в необхідній кількості та асортименті при оптимізації витрат, протидіяти негативним впливам зовнішнього середовища, що постійно змінюється. Виходячи з цього, можна стверджувати, що організаційно-технічний розвиток виробничих систем транспорту – не просте їхнє насичення новими засобами праці та їх вдосконалення. Це форма відтворення виробничого апарату, що являє собою його комплексне перетворення з метою зміни і підтримки протягом певного часу рухомого складу та виробничо-технічної бази підприємства, забезпечення необхідного рівня, потрібного для надання конкурентоспроможних послуг за оптимального рівня витрат.

Якісні зміни виробничих систем, що проходять в сучасних умовах внаслідок нестабільності зовнішнього середовища, визначають необхідність зміни старої парадигми господарювання «спочатку збереження, потім розвиток» на нову – «збереження через розвиток» [109].

Концентрація зусиль на самозбереженні, без урахування впливу зовнішнього середовища і при керівництві власним суб'єктивним сприйняттям, може призвести, в кінцевому підсумку, до самоліквідації підприємства.

Таким чином, розвиток є загальним принципом функціонування будь-якої виробничої системи і повинен розглядатись як незворотні цілеспрямовані зміни організації.

Враховуючи, що виробничі системи розглядаються як «відкриті», які характеризуються взаємодією з зовнішнім середовищем, то всі фактори, що задають і визначають напрямок руху організації, можна поділити на внутрішні та зовнішні. Внутрішні – це фактори розвитку, які знаходяться в системі, зовнішні – це фактори, які знаходяться за межами організації. Стратегічність у розвитку виробничої системи задають зовнішні фактори.

Основна мета стратегічного розвитку виробничої системи полягає в забезпеченні її активності для всіх функцій та успішності основних напрямків діяльності, що досягається шляхом упорядкування структури і стратегічного управління, активного створення навколо себе сприятливого середовища. Виходячи з наведеного, можна стверджувати, що необхідним компонентом стратегічного розвитку є стратегі-

чне управління. Відомий спеціаліст зі стратегічного управління І. Ансофф визначає таке управління як комплекс не тільки стратегічних управлінських рішень, які визначають довгостроковий розвиток організації, а й конкретних дій, які забезпечують швидке реагування виробничої системи на зміну зовнішньої кон'юнктури, яка може викликати необхідність на автомобільному транспорті, методологічних і методичних підходів до вибору стратегічного розвитку, обґрунтування принципів функціонування та розвитку, формування критеріїв ефективності.

Як зазначалось раніше, в сучасних складних динамічних умовах визначальну роль в досягненні стратегічних цілей відіграють зовнішні фактори, які визначаються загальним станом економіки країни, а також станом функціонування промислово-виробничого та аграрно-промислового комплексів. Транспорт взагалі не може виступати без тісної взаємодії зі сферою матеріального виробництва. З одного боку, транспорт виступає як інфраструктура виробничої сфери, без якої неможливе її існування, а з іншого – транспорт взагалі, і автомобільний зокрема, має власну інфраструктуру стратегічного маневру, перегляд цілей і, навіть, коригування загального напрямку розвитку [6].

Стратегічне управління як галузь науки і практики управління призначене для забезпечення стратегічного розвитку організації. Основним змістом стратегічного управління є вибір і реалізація стратегії. Стратегія є основним інструментом управління та основою методології стратегічного управління. І. Ансофф визначає стратегію як «... детальний і всесторонній комплексний план, призначений для того, щоб забезпечити здійснення місії організації і досягнення її цілей» [5].

Існує багато інших означень стратегії, але всіх їх об'єднує розгляд стратегії як свідомої і продуманої сукупності норм і правил, які лежать в основі розробки та прийняття стратегічних рішень, що впливають на майбутній стан виробничої системи як засобу зв'язку із зовнішнім середовищем.

При розгляді розвитку виробничих систем стратегію доцільно розглядати як динамічну систему взаємопов'язаних правил, прийомів і принципів, за допомогою яких забезпечується узгодження розвитку внутрішнього потенціалу та бажання змінити зовнішнє оточення, для забезпечення максимальної реалізації можливостей виробничої системи.

Проектування стратегій розвитку виробничих систем і вибір найбільш ефективних їх варіантів значно залежить від фундаментальних понять «виробничих систем, якій притаманні специфічні особливості, при цьому вона є досить складною та різноманітною в організаційно-технічному аспекті.

РОЗДІЛ 1

АНАЛІЗ МЕТОДІВ І МОДЕЛЕЙ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ВИРОБНИЧИХ СИСТЕМ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ

1.1 Світовий досвід управління інноваційним розвитком підприємств

Ефективна діяльність підприємств в довгостроковій перспективі, забезпечення стійких темпів розвитку і підвищення їх конкурентоспроможності значною мірою визначаються рівнем управління інноваційною діяльністю.

Науково-технічний прогрес варто розуміти як процес матеріалізації наукових досягнень, матеріалізовану силу знань, як процес безупинного удосконалювання засобів і предметів праці, технології й організації виробництва і праці для рішення соціально-економічних задач розвитку народного господарства.

Аналізуючи економічні умови реалізації у виробництві досягнень науки і техніки – освоєння і серійного випуску нових виробів, а також впровадження нових видів обладнання і прогресивних технологій, можна зробити висновок, що реальне значення для прискорення науково-технічного розвитку має не тільки наявність фінансових ресурсів, а й, що особливо важливо, сам економічний механізм системи фінансування інвестицій у нову техніку.

Система фінансування та економічного стимулювання інвестування інноваційного розвитку, яка значною мірою залежить від здійснюваної державою податкової політики, містить низку економічних відносин, пов'язаних із формуванням, розподілом і використанням грошових фондів, котрі забезпечують як фінансування й економічне стимулювання всього процесу створення, освоєння та впровадження нової техніки, так і пошук нових, нетрадиційних методів фінансування науково-технічного розвитку економіки країни.

Отже, система фінансування та економічного стимулювання інноваційних процесів має бути спрямована на подолання економічної кризи, що поглиблювалася та була наперед закономірно визначена уповільненням темпів розвитку ще до початку серйозних перетворень в Україні на шляху до ринкових відносин. Однак, управляти інноваційною поведінкою підприємств на державному рівні – за рахунок фінансування, заохочувального оподаткування, правової та організаційної підтримки цілком безглуздо, якщо головна діюча особа – націона-

льне підприємство – не думає ні про які новації та навіть не має до цього жодних передумов.

Ще в 1979 р. економіст В. Хартман [307] наголошував, що науково-технічний прогрес економічно розвинутих країн Заходу є свідомою інноваційною стратегією поведінки передових фірм в умовах нинішньої ринкової конкуренції. Теоретично необхідність постійних радикальних нововведень як засобу подолання економічних криз була обґрунтована Й. Шумпетером [316] ще на початку ХХ століття.

Фактором, який визначає розвиток економіки західних країн із кінця 80-х рр. ХХ ст., являється докорінний переворот у технологічному базисі, зміна технологічних систем, що спираються на електронну автоматизацію виробництва та управління, впровадження нових видів матеріалів, прогресивної технології.

Високі темпи інноваційних процесів провідних країн зумовлені не тільки закономірностями ринкового господарства, а й великою роллю держави, що виходить за рамки ринкових процесів і не може бити пояснена тільки ними.

В основі механізму потужного державного регулювання провідних країн світу закладено мінімум прямого державного втручання в перебіг економічних процесів. Держава концентрує свою увагу здебільшого на засобах непрямого впливу: фінансовій та кредитно-грошовій політиці, податках, зовнішньоекономічних заходах, субсидіях, законодавчих заходах у сфері економіки.

На особливу увагу заслуговує вивчення досвіду державної підтримки і стимулювання західними державами сфери науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт (НДДКР) [15, 132, 157, 280], що проявляється у формуванні державної науково-технічної політики, яка ґрунтується на пріоритетах загальноекономічних ідей держави і до якої входить система таких заходів: пряме фінансування НДДКР у державних установах і лабораторіях; створення нових державних наукових організацій; економічне стимулювання державою проведення НДДКР за допомогою податкової та амортизаційної політики; використання контрактної системи для здійснення фундаментальних наукових проектів і програм; розвиток інфраструктури забезпечення наукових досліджень.

Отже, відбувається поділ праці: держава формує загальнодержавну науково-технічну політику і надає необхідні фінансові ресурси, а компанії та фірми впроваджують у виробництво результати наукової діяльності та поширюють їх в економіці.

У більшості провідних країн близько половини всіх витрат на НДДКР покривається державою за дотримання певних політичних, економічних і науково-технічних пріоритетів.

У США, незважаючи на велику роль приватного сектора, держава фінансує майже половину витрат на науку. Уряди Італії та Франції фінансують понад 50 % витрат на НДДКР, Німеччини – 40 %. Із розвинутих країн з ринковою економікою тільки в Японії ця частка невелика і становить 20–30 %. Однак слід зауважити, що наука в цій країні одержує від держави пільгові кредити, які за своїми умовами наближаються до дотацій, – у такий спосіб компенсується нижча питома вага прямого державного фінансування порівняно з іншими розвинутими країнами.

Пряме державне стимулювання розвитку науки здійснюється організаційно-адміністративними і програмно-цільовими методами, що взаємно доповнюють один одного. Організаційно-адміністративний метод використовується для відшкодування організації-розробнику понесених витрат відповідно до плану. Програмно-цільове фінансування НДДКР передбачає організаційно-адміністративну форму управління наукою разом із дотаційними методами її фінансування.

У США приблизно 70 % державних витрат на наукові розробки й дослідження здійснюються у формі програмно-цільового контрактного фінансування. Заслугує на увагу позитивність моментів контрактного фінансування, яка полягає в тому, що:

- контрактна форма підпорядковує науково-дослідну сферу комерційним цілям і принципам рентабельності, налаштовує її на потреби споживачів;
- за її допомогою забезпечується інтеграція науки з виробництвом;
- контрактна форма допомагає поєднати найбільші пріоритетні програми з невеликими дослідницькими проектами; вона сприяє створенню гнучких науково-виробничих комплексів, до яких входить різноманітна кількість фірм, вищих навчальних закладів, окремих лабораторій, наукових установ;
- полегшується стимулювання державою інноваційного процесу, підвищується ефективність НДДКР у приватному секторі.

Для виконання великомасштабних програм у країнах із ринковою економікою створюються спеціальні управління, що координують діяльність численних виконавців і мають відносну незалежність від тих відомств, що їх створили. Вони несуть відповідальність за досягнення поставлених програмою цілей, обсяг розробок, дотримання графіка їх виконання, а також контролюють використання бюджетних коштів.

В окремих галузях керівництво з фінансування й координації програм здійснюють міністерства і відомства. Наприклад, у Сполучених Штатах – міністерство оборони, міністерство освіти й охорони здоров'я, національний науковий фонд, агентство з охорони навколишнього середовища та ін. У провідних країнах із ринковою економікою у 80-ті рр. XX ст. значно розширилися державні заходи із заохочення досліджень, що проводяться промисловими фірмами спільно з вищими навчальними закладами. Наприклад, у Японії нині існує три типи асоціацій із промислових досліджень залежно від того, ставлять вони перед собою мету одержання прибутку чи ні [157]. Фінансування діяльності цих асоціацій забезпечується державою на 40–70 %. Майже така сама система склалась у Швеції. У Німеччині створення технічних центрів за схвалення промислової асоціації на 40 % фінансується з федерального бюджету.

З 80-х рр. XX ст. у країнах розвинутої ринкової економіки науково-технічна політика проводиться з урахуванням того, що надмірне урядове регламентування призводить до зниження приватних капітальних вкладень, сповільнює процес удосконалення технологічних процесів і виробничого апарату. З огляду на це, велике значення надається непрямим методам державного стимулювання інноваційних процесів, до яких належать як традиційні форми регулювання – податкові, амортизаційні, патентне законодавство, так і принципово нові – заохочення діяльності середніх і дрібних наукомістких організацій, міжгосподарської науково-технічної кооперації, а також стримування адміністративних перешкод.

При цьому набір пільг і стимулів, що надаються державою, відрізняється цілеспрямованим характером і строгою конкретною адресністю. Держава широко сприяє компаніям і фірмам у стимулюванні їхніх виробничих капіталовкладень у вигляді податкових пільг та у формі прискореної амортизації. Пільги з інвестування нових виробничих фондів широко використовуються майже в усіх економічно розвинутих країнах, бо збільшення інвестицій в основний капітал супроводжується вдосконаленням технологічних процесів, упровадженням прогресивного обладнання і, в цілому, сприяє якісному поліпшенню виробничої бази.

Найчастіше пільги надаються у вигляді інвестиційних податкових знижок, так званих податкових інвестиційних кредитів. Надана знижка вираховується (кредитується) з суми обчисленого податку на прибуток конкретної фірми. Це відрізняє її від звичайних знижок, вирахованих із доходів, і створює зацікавленість у збільшенні капітальних вкладень у нові види обладнання за рахунок власних ресурсів.

Інвестиційну знижку в США було введено у 1962 р., і до її скасування податковою реформою 1986 р. вона була основним каналом державного субсидювання американських корпорацій у таких капіталомістких галузях промисловості, як металургія, хімічна промисловість, автомобілебудування, що безперервно потребують нових значних інвестицій у модернізацію і вдосконалення обладнання. Вирахована із суми податку на прибуток указана знижка скорочувала щорічні податкові платежі в металургійній промисловості США на 30,6 %, в автомобілебудуванні – на 39,5 %, у виробництві будівельних матеріалів – на 19,5 %, у комунальному господарстві – на 49,7 %. Однак держава виправдано йшла на таке скорочення доходної частини свого бюджету.

Податкові знижки на інвестиції, введені у 40-х рр. ХХ ст. у Великобританії, отримали назву «первісні знижки». Вони надаються англійським компаніям у перший рік експлуатації машин та обладнання, промислових будівель. Розміри знижок неодноразово підвищувались і в 70–80-ті рр. ХХ ст. досягли 50 % вартості нових машин і обладнання.

Розмір знижок, що їх одержують компанії та фірми в Ірландії у перший рік експлуатації обладнання, сягає 100 %. У Канаді розмір інвестиційних знижок, що стимулюють діяльність обробних галузей промисловості, коливається від 10 до 50 %, залежно від того, як територіально розташована компанія. Право одержання знижки можна відстрочити на кілька років, що дає змогу фірмам розрахувати інвестиційну стратегію на кілька років наперед.

Слід зауважити, що вирішальна роль у стимулюванні інвестиційних пріоритетних галузей промисловості таких країн, як Франція, Німеччина, Великобританія, відводиться не податковим знижкам, а амортизаційній політиці. Амортизаційні законодавства цих країн передбачають особливий пільговий порядок амортизації обладнання, яке використовується в галузях із передовою технологією, а також пільги для виконання науково-технічних досліджень.

Застосування прискорених норм амортизації обладнання, що використовується для наукових досліджень і дослідно-конструкторських розробок, здійснюється також у Бельгії, Італії, США, Японії. Уряд Великобританії дозволяє списання повної вартості прогресивного обладнання в перший рік його експлуатації. У Німеччині для капіталовкладень у наукове обладнання введено підвищені амортизаційні ставки його списання: в перший рік списується 40 % витрат на придбання.

У багатьох країнах законодавчо дозволено зменшувати розмір доходу, що оподаткується, на величину витрат на НДДКР. У США, Іта-

лії, Великобританії, Канаді, Бельгії, Швеції з оподаткованого доходу компанії вираховують повну суму витрат на науку.

Країни-члени Європейського Економічного союзу застосовують пільговий режим оподаткування витрат на дослідження і розроблення стимулів зі спеціальної фірмової кооперації для участі у програмах спільних досліджень із науково-технічного розвитку в межах ЄС.

Найбільші податкові пільги для стимулювання наукових досліджень введено урядом Австралії з 1985 р. Підприємства й фірми цієї країни отримали право на 150-відсоткову знижку від обсягу фактичних витрат на наукові дослідження і розробки. Такий високий рівень знижки відображає політику «технологічного стрибка», яку проводить уряд цієї країни.

Масштаби непрямого фінансування інноваційного процесу США у 80-ті рр. через надання податково-амортизаційних пільг свідчить про дуже високий рівень непрямого стимулювання державою досліджень, розвитку і впровадження у промисловість прогресивних досягнень науки і техніки, що сприяють збільшенню конкурентоздатності національних товарів на світовому ринку і зростанню національного доходу США.

Спільними рисами, характерними для сучасного податкового інструментарію зі стимулювання інноваційного розвитку провідних країн світу, є такі.

По-перше, систему пільг розроблено щодо єдиного платежу компаній у державний бюджет, який існує в усіх країнах, – податку на прибуток. Законодавчі ставки податку однакові для всіх галузей, а часто і для всіх підприємств. До цього одноканального платежу застосовуються різні знижки, пільги й відрахування, спрямовані на активізацію інноваційного розвитку країни.

По-друге, характерним є диференціювання пільг за галузями, видами обладнання, видом діяльності залежно від спрямування національного законодавства, періоду його дії.

По-третє, в системі пільг різних країн кожна пільга має чіткий цільовий характер: знижка за інвестиціями в нове обладнання надається тільки після того, як ці витрати було зроблено.

Право на одержання пільг настає автоматично. Немає потреби доводити і обґрунтовувати необхідність їх одержання в різних інстанціях. Це право закріплене законодавством кожної країни.

Крім того, в усіх економічно розвинутих країнах проводяться офіційний статистичний облік і аналіз податкових пільг.

Практика непрямого стимулювання кожної країни відрізняється тим, що в законодавстві одних країн акцент робиться на інвестиційні

та амортизаційні пільги (у Великобританії, Німеччині), в інших – поєднуються податкові та амортизаційні пільги (у США, Японії, Франції). Різняться також і масштаби непрямого фінансування, однак ці заходи стимулювання науково-технічного прогресу не передбачають збільшення прямих державних асигнувань. Це особливо важливо в умовах дефіцитності бюджетів.

Цей досвід має особливо важливе значення для економіки України, де раніше весь процес інновації визначався вольовим рішенням найвищих органів державного управління через бюджетне фінансування і планування. Інноваційного механізму в нашій країні не було. З переходом до ринкової економіки господарювання переважний вплив на інноваційний процес має саме ринок, але при цьому залишається значною і роль держави, яка повинна виконувати функції регулювання, координації та стимулювання.

Актуальним для нас є чітке розуміння основоположних принципів, що використовуються у практиці країн розвинутої економіки. Щоб інноваційний механізм існував і діяв, необхідним є поєднання сукупного впливу всіх його елементів, що й підтверджується світовим досвідом.

Новий інноваційний механізм України має враховувати загальноприйнятий у світовій практиці порядок регулювання інноваційної діяльності. Закони й нормативні акти, що приймаються, повинні спиратися на: актуальність основних положень у підготуванні інноваційного механізму; одночасність і односпрямованість дії всіх елементів цього механізму; поєднання прямих і непрямих методів впливу; поєднання і скоординованість заходів загальнонаціонального та місцевого рівня; простоту і автоматизм дії усіх заходів, які застосовуються у рамках закону.

Нині це вкрай важливо для вітчизняної економіки, коли вся активність зосереджена на створенні нової економічної системи, і лише окремі фрагменти спрямовані на епізодичне регулювання деяких інноваційних елементів.

Для підвищення ефективності роботи автотранспортних підприємств необхідне проведення комплексу заходів, пов'язаних з удосконалюванням організаційно-виробничої структури, технічного переозброєння, модернізації, поліпшення організації перевезень і ін. При цьому головними варто вважати заходи, пов'язані з підвищенням ефективності використання рухомого складу. Це пояснюється тим, що рухомий склад є основним засобом здійснення виробничого процесу автотранспорту – перевезення вантажів та пасажирів. Крім того, рухомий склад є визначальним чинником формування виробничої стру-

ктури автотранспортних підприємств, «під нього» розвивається виробничо-технічна база й інше забезпечення.

Доцільність розгляду парку рухомого складу автотранспортної компанії як окремої системи обумовлена:

- комплексним характером впливу парку на економічні результати діяльності АТП;

- необхідністю аналізу й урахування загальних закономірностей розвитку і взаємного впливу процесів формування окремих груп рухомого складу;

- наявністю в окремих одиниць рухомого складу загальних властивостей;

- неможливістю, в багатьох випадках, визначити економічні показники транспортного процесу для окремих одиниць рухомого складу, оскільки транспортний процес складається з низки елементарних операцій.

У силу зазначених причин удосконалювання розвитку парку рухомого складу є одним з основних джерел поліпшення діяльності як окремих експлуатаційних підрозділів, так і автомобільного транспорту в цілому.

В зв'язку з цим, велике значення має технічне переозброєння. Сутність технічного переозброєння полягає в розширенні масштабів нових транспортних засобів та прискоренні процесу заміни застарілих засобів праці. Це знаходить висвітлення в зміні структури парку устаткування, у підвищенні значення відновлення виробництва, модифікації устаткування. За показниками відновлення основних фондів можна судити, якою мірою інтенсивний розвиток позначається на змінах технічної бази виробництва.

Широке відновлення парку устаткування складає основу інтенсифікації виробництва, росту його ефективності. Прискорення темпів відновлення застарілої техніки є об'єктивною закономірністю розвитку виробництва, одним з найважливіших стратегічних завдань, рішення яких дозволить забезпечити подальше підвищення продуктивності праці і якості роботи. Для автотранспортних підприємств темпи зростання технічного потенціалу підприємства Z_n можна визначити за формулою

$$Z_n = \frac{B_{f_2} - B_{f_1}}{B_{f_1}}, \quad (1.1)$$

де $B_{f_{1,2}}$ – показник, що характеризує економічний ефект у результаті технічного оснащення виробництва відповідно на початок і кінець періоду, що розглядається. Він визначається за формулою

$$B_{f_{1,2}} = \frac{f_{1,2}}{q_{1,2}}, \quad (1.2)$$

де f_1, f_2 – вартість основних виробничих фондів, відповідно, на початок і кінець періоду; $q_{1,2}$ – річний фонд заробітної плати ремонтних робітників, відповідно, на початок і кінець періоду.

Збільшення фондів свідчить про підвищення технічного рівня виробництва, якісний ріст технічного потенціалу. Незважаючи на великі трудові і матеріальні витрати на технічне обслуговування і ремонт автомобільного парку країни, його технічний стан не можна вважати задовільним. Причинами такого положення є недостатній організаційно-технічний рівень виробництва і низька якість технічного обслуговування і ремонту автомобілів. Отже, поліпшення використання виробничо-технічної бази автотранспортних підприємств є основою підвищення технічної готовності рухомого складу.

Умовою для досягнення високих показників технічної готовності рухомого складу є централізація технічного обслуговування на висококомеханізованих потокових лініях і поточного ремонту на спеціалізованих постах. Це дає можливість за рахунок інтенсивнішого використання устаткування і механізації процесів обслуговування і ремонту підвищити якість робіт і продуктивність ремонтно-обслуговуючого персоналу.

Сполучення високоорганізованого технічного обслуговування і діагностики сприяє підвищенню надійності рухомого складу на лінії і скороченню витрат на його утримання.

1.2 Визначення організаційних форм прояву змін виробничих систем на транспорті

Зміни в середині організації проходять як реакція на зміни в зовнішньому середовищі. Такі зміни, як підвищення цін на енергоносії постачальником, вплинуть на організацію в тій мірі, у якій вона витрачає енергію. Наприклад, різке підвищення цін на бензин у 1986 році в певній мірі вплинуло на кожен організацію світу, але значно відчутніший цей вплив був на фірми, які залежали від палива, особливо

на ті, які займаються автомобільними чи повітряними вантажними та пасажирським перевезеннями.

Організації подібні до біологічних організмів. Згідно з теорією еволюції види, які збереглися, вижили лише тому, що змогли еволюціонувати та пристосуватися до змін у своєму середовищі [97]. Так, і організації повинні пристосовуватися до середовища, в якому вони функціонують, щоб вижити та зберегти ефективність. Таким чином, необхідно дотримуватися теорії еволюції в розвитку організації, щоб у світі швидких змін, де виживають лише ті, хто пристосувався, організація не опинилася в числі тих, що зникли.

Швидке наростання змін у зовнішньому середовищі організації, загострення конкурентної боротьби на внутрішньому і зовнішньому ринках роблять особливо актуальними розробку і впровадження систем стратегічного управління. Розв'язувати цю задачу варто поступово, шляхом впровадження в управлінську практику організацій окремих елементів стратегічного управління з подальшим обов'язковим їх ув'язуванням у добре структуровану і формалізовану систему.

Розглянемо форми пристосування організаційної структури до зовнішнього середовища. В період нафтової кризи в середині 70-х років минулого століття, яка призвела до істотного збільшення вартості пального, один з найбільш потужних виробників автомобілів у США «Дженерал Моторс» був змушений провести модернізацію своїх заводів, щоб забезпечити збільшення виробництва автомобілів, які витрачають менше пального. Схожа ситуація склалася в автомобільній промисловості Сполучених Штатів і сьогодні. В результаті економічної кризи попит на дорогі автомобілі істотно знизився. Автомобільні заводи змушені зменшувати обсяги виробництва. В той же час на автомобільний ринок США інтенсивно просуваються китайські виробники автомобілів, яким вдається за рахунок значно менших цін збільшувати свою долю на ринку. Ситуація, що склалася, змушує автомобільні заводи США проводити певні заходи, спрямовані на подолання цієї ситуації.

Рішення керівництва про зміни в організації з метою удосконалення технології, організації, структури чи задач, які стоять перед організацією, можуть бути проактивними чи реактивними. Рішення, що спрямовані на виправлення помилки, що виявлена системою контролю – типова реактивна дія. Дії, направлені на те, щоб відреагувати на зміни в зовнішньому і внутрішньому оточенні, які, можливо, ще не створили фактичної проблеми, є проактивними.

Усі зміни, що проходять в організації є взаємозалежними, зміна однієї з них неминуче приведе до зміни інших. Впровадження нового

оснащення, наприклад, засобів діагностики автомобілів, приведе до змін організації і технології виробництва, зміна людських ресурсів (їхньої чисельності, кваліфікаційного рівня, відносин і діяльності) – до змін в рівні виконання задач і навіть у визначенні задач, оскільки деякі задачі можуть бути вперше реально виконані тільки зараз. Дослідження показали, що програми організаційного розвитку є більш ефективними в тому випадку, коли вони спрямовані одночасно на декілька змінних.

Для виживання організації керівництво повинно періодично оцінювати і змінювати свої цілі відповідно до змін зовнішнього середовища і самої організації. Модифікація цілей необхідна навіть для найбільш успішних організацій, хоча б тому, що поточні цілі вже досягнуті. Часто необхідність змінювати цілі виявляється за допомогою системи контролю, що повинна інформувати керівництво про відносну ефективність організації в цілому і кожного підрозділу окремо. Радикальні зміни цілей позначаються на всіх інших змінних. Наприклад, коли фірма «ІВМ» вирішила домогтися більшої частки ринку персональних комп'ютерів, вона повинна була утворити відділ, відповідальний за нову продукцію, розробити і впровадити технологію виробництва, підготувати персонал для виконання нових задач, а також найняти і навчити велику кількість технічних фахівців з ремонту й обслуговування нових комп'ютерів.

Структурні зміни – частина організаційного процесу – відносяться до змін у системі розподілу повноважень і відповідальності, у координаційних і інтеграційних механізмах, розподілі на відділи управлінської ієрархії, ступені централізації. Структурні зміни – одна з найпоширеніших і видимих форм змін в організації. Вони – реальна необхідність, коли відбуваються значні зміни в цілях чи стратегії. Коли велика організація відкриває новий напрямок діяльності, вона створює підрозділ з основною відповідальністю за цю діяльність, і проводить інтеграцію керівництва цього напрямку з керівництвом всієї організації. Наприклад, щоб вийти на ринок з дієтичним напоєм «Кока-Кола», було створено спеціальний підрозділ. Додавання нового підрозділу до вже існуючих також зажадало змін у системі взаємовідносин функціональних служб на рівні корпорації.

Структурні зміни мають очевидний вплив на людський компонент, оскільки в організацію можуть ввійти нові люди, і зміниться система підпорядкованості. Страх, що структурні зміни підірвуть сформовані соціальні і владні відносини, часто служить причиною опору таким змінам. Менш очевидним є вплив на технологію, що побічно пов'язана з новою структурою. Наприклад, повинна змінюватися ін-

формаційна керуюча система, щоб поставляти інформацію, необхідну як новому підрозділу, так і системі контролю за його діяльністю.

Зміни в тісно пов'язаних змінних – технології і задачах – відносяться до змін процесу і графіка виконання задач, упровадження нового обладнання чи методів виробництва, змін нормативів і характеру роботи. Як і структурні зміни, зміни технологічні часто руйнують соціальні стереотипи, звичайно, викликаючи перегляд планів, – зміна в технології може зажадати модифікації структури виробництва і робочої сили. Коли, наприклад, газети почали замінювати старий спосіб набору електронною системою верстки, їм треба було більше фахівців з електроніки і набагато менше людей, які набирали текст, як раніше. Коли майже всі газети заявили про перехід на новий вид верстки, вони зустрілись з сильним опором профспілок, що побоювалися скорочення робочих місць. Введення нових методів контролю за якістю і товарно-матеріальними запасами зажадає великої кількості змін у задачах організації. Аналогічним чином використання обчислювальної техніки часто змінює багато функцій персоналу організації.

Зміни в трудових ресурсах мають на увазі модифікацію можливостей чи установок поведінки персоналу організації. Це може охоплювати технічну підготовку, підготовку до міжособистісного чи групового спілкування, мотивацію, лідерство, оцінку якості виконання роботи, підвищення кваліфікації керівного складу, формування груп, впровадження програм з підвищення задоволеності роботою і стану духу, підвищення якості трудового життя.

Зміни у трудових ресурсах часто викликають страх через незадоволення потреб, тому їх особливо важко зробити ефективними, оскільки ніколи не можна виходити з того, що об'єктивно сприятливі зміни будуть сприятливо сприйняті підлеглими. Не всі, наприклад, хочуть мати більше відповідальності чи більше вчитися.

Щоб успішно провести зміни, їх потрібно скоординувати з іншими змінами. Так, наприклад, керівник направлений на семінар з методів розробки політики фірми, і від нього чекають прийняття додаткової відповідальності. Якщо цього на практиці не відбувається, гроші, витрачені на підготовку, виявляться витраченими даремно, і керівник, можливо, буде відчувати образу. Більш тонке питання – необхідність у послідовності і підтримці, коли здійснюються зміни в людях. Наприклад, дослідження, проведене на фірмі «International Harvester», виявило, що низові керівники, які одержали підготовку в області роботи з людьми, не могли застосувати нові методи в себе на роботі, тому що їхній керівник не мав аналогічної підготовки.

Через складнощі, які викликані станом деяких змінних, що обумовлені впровадженням нововведень, взаємозалежностей цих змінних і реакцій на нововведення, ефективне керування змінами є однією із найскладніших, але і престижних задач для управлінців. Існує декілька підходів і концепцій управління організаційними змінами, починаючи з перших кроків здійснення змін.

Леррі Грейнер розробив модель процесу успішного управління організаційними змінами, яка складається з шести етапів [337].

Етап 1. Тиск та спонукання. Перший крок полягає в тому, що керівництво повинне усвідомити необхідність змін. Вище керівництво чи інші керівники, що мають повноваження приймати і виконувати рішення, повинні добре відчувати необхідність змін і готуватися до їх проведення. Цей тиск може бути здійснений зовнішніми факторами, такими як зростання конкуренції, зміни в економіці чи поява нових законодавчих актів. Відчуття необхідності змін може походити від змін внутрішніх факторів, таких як зниження продуктивності, надмірно зростаючі витрати, велика плинність кадрів, дисфункціональний конфлікт та велика кількість скарг працівників.

Етап 2. Посередництво і переорієнтація уваги. Хоча керівництво і може відчуті необхідність змін, воно може не зуміти зробити точний аналіз проблем і провести зміни належним чином. Як відзначає автор, «Цілком імовірно, що вище керівництво під сильним тиском може мати тенденцію осмислювати свої проблеми, перекладаючи за них відповідальність на когось іншого, наприклад, «на цю мерзенну профспілку» чи на «цей уряд, що всюди встромляє свого носа». Можливо, виникне необхідність у посередницьких послугах зовнішнього консультанта, здатного об'єктивно оцінити ситуацію. Чи можна залучити як посередників своїх співробітників, але за умови, що вони можуть вважатися безсторонніми і виразити думку, що навряд чи порадує вище керівництво. У будь-якому випадку, щоб це посередництво було ефективним, воно повинно вилитися в зміну орієнтації.

Відповідальні керівники повинні усвідомити необхідність змін і дійсні причини виникнення цієї необхідності. А це часто є сприйняттям нових точок зору.

Етап 3. Діагностика й усвідомлення. На цьому етапі керівництво збирає відповідну інформацію, визначає справжні причини виникнення проблем, що вимагають зміни існуючого положення. Згідно з думкою Грейнера [337]: «...цей процес починається нагорі, а потім поступово спускається до нижнього рівня організаційної ієрархії». Однак, якщо керівництво намагається виявити проблему до того, як одержить інформацію від нижчих рівнів ієрархії, воно ризикує побудувати свої

ЛІТЕРАТУРА

1. Аакер Д. Стратегическое рыночное управление / Д. Аакер ; [пер. с англ. Ю. Н. Каптуревский]. – СПб. : Питер, 2003. – 544 с.
2. Акофф Р. Д. Планирование будущего корпорации / Р. Д. Акофф. – М. : Сирин, 2002. – 255 с.
3. Аксенова З. И. Анализ производственно-хозяйственной деятельности автотранспортных предприятий / З. И. Аксенова, А. А. Бачурин. – М. : Транспорт, 1990. – 255 с.
4. Андрушків Б. М. Основи менеджменту / Б. М. Андрушків, О. С. Кузьмін. – Львів : Світ, 1995. – 296 с.
5. Ансофф И. Новая корпоративная стратегия / И. Ансофф. – СПб. : ПитерКом, 1999. – 416 с.
6. Ансофф И. Стратегическое управление / И. Ансофф. – М. : Экономика, 2006. – 358 с.
7. Антикризисный менеджмент / [под ред. проф. А. Г. Грязновой]. – М. : Ассоциация авторов и издателей «ТАНДЕМ». Издательство ЭКМОС, 1999. – 368 с.
8. Антонов А. В. Системный анализ. Методология. Построение моделей / А. В. Антонов. – Обнинск : ИАТЭ, 2001. – 272 с.
9. Ассэль Генри. Маркетинг: принципы и стратегия : [учебник для вузов] / Генри Ассэль. – М. : ИНФРА-М, 1999. – 804 с.
10. Афанасьев М. Ю. Исследование операций в экономике / М. Ю. Афанасьев. – Дубна, 2000. – 149 с.
11. Афанасьев Н. В. Управление развитием предприятия : монография / Н. В. Афанасьев, В. Д. Рогожин, В. И. Рудыка. – Х. : Издательский Дом «ИНЖЭК», 2003. – 184 с.
12. Афонин И. В. Управление развитием предприятия: стратегический менеджмент, инновации, инвестиции, цены : учебное пособие / И. В. Афонин. – М. : Издательско-торговая корпорация «Дашков и К», 2002. – 380 с.
13. Бакуменко В. Д. Формування державно-управлінських рішень: проблеми теорії, методології, практики : монографія / В. Д. Бакуменко. – К. : Вид-во УАДУ, 2000. – 328 с.
14. Балаян Г. Г. Организационно-экономические проблемы управления инновационной деятельностью в новых хозяйственных условиях : учеб. пособие, ч. 1 / Г. Г. Балаян. – М. : М-во радиопромышленности СССР, Ин-т повышения квалификации руководящих работников и специалистов, 1991. – 162 с.
15. Бандурин А. В. Стратегический менеджмент организации / А. В. Бандурин, Б. А. Чуб. – М., 2005. – 231 с.

16. Баранчєєв В. Стратегічний аналіз: технологія, інструменти, організація / В. Баранчєєв // Проблеми теорії і практики управління. – 1998. – № 5. – С. 85–90.
17. Бартаєв Ю. Ф. Статистическіє методи системного аналізу / Ю. Ф. Бартаєв, В. Н. Колесник, А. В. Чєховська. – Сургут : Іздательство СурГУ, 2001. – 75 с.
18. Бєгун А. П. Метод і моделі формування портфєля проєктів на основі аналізу стратегії діяльності підприємства : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. техн. наук : спец. 05.13.22 «Управління проєктами та програмами» / Аліна Петрівна Бєгун. – Харків, 2006. – 20 с.
19. Бєдняк М. Н. Моделирование процессов технического обслуживания и ремонта автомобилей / М. Н. Бєдняк. – К. : Вища школа, 1983. – 131 с.
20. Бєдняк М. Н. Управление качеством технического обслуживания и ремонта автомобилей на автотранспортном предприятии / М. Н. Бєдняк. – К. : Знание, 1980. – 26 с.
21. Беллман Р. Принятие решений в расплывчатых условиях / Р. Беллман, Л. А. Заде // Вопросы анализа и процедуры принятия решений. – М. : Мир, 1976. – С. 172–215.
22. Бєляєв А. А. Системология организации / А. А. Бєляєв, Э. М. Коротков. – М. : ИНФРА-М, 2000. – 182 с.
23. Бєрежная Е. В. Математические методы моделирования экономических систем : учеб. пособие [2-е изд.] / Е. В. Бєрежная, В. И. Бєрежной. – М. : Финансы и статистика, 2001. – 368 с.
24. Бєшелєв С. Д. Математико-статистические методы экспертных оценок / С. Д. Бєшелєв, Ф. Г. Гуревич. – М. : Статистика, 1980. – 263 с.
25. Бідняк М. Н. Виробничі системи на транспорті: теорія та практика : монографія / М. Н. Бідняк, В. В. Біліченко. – Вінниця : УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2006. – 176 с.
26. Бідняк М. Н. Обґрунтування вибору напрямку організаційно-технічного розвитку виробничих систем / М. Н. Бідняк, В. В. Біліченко, Д. М. Бідняк // Вєстник Харківського національного автомобільно-дорожного університета. – 2005. – № 16. – С. 13–14.
27. Бідняк М. Н. Організація управління / М. Н. Бідняк. – К. : А.С.К., 2003. – 176 с.
28. Бідняк М. Н. Планування інвестицій на автомобільному транспорті України / М. Н. Бідняк, Н. М. Бондар. – К. : Б. В., 2000. – 118 с.

29. Бідняк М. Н. Принципи моделювання систем, що розвиваються / М. Н. Бідняк, Д. О. Власенко // Вісник НТУ. – 2002. – № 7. – С. 265–267.

30. Бідняк М. Н. Проекти розвитку виробничих систем на транспорті / М. Н. Бідняк, В. В. Біліченко, С. О. Романюк // Матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції «Управління проектами: стан та перспективи», м. Миколаїв, 2010. – С. 23–25.

31. Бідняк М. Н. Розробка проекту організаційного розвитку автотранспортного підприємства / М. Н. Бідняк, В. В. Біліченко, О. В. Мороз // Управління проектами, системний аналіз і логістика. Київ – 2009. – № 6. – С. 45–48.

32. Бідняк М. Н. Управління проектами розвитку виробничих систем на автомобільному транспорті / М. Н. Бідняк, В. В. Біліченко // IV Міжнародна науково-практична конференція «Сучасні технології та перспективи розвитку автомобільного транспорту». Тези доповідей, м. Вінниця, 2011. – С. 13–14.

33. Біліченко В. В. Багатокритеріальний вибір найбільш ефективного проекту стратегії розвитку виробничої системи / В. В. Біліченко // Автошляховик України. Вісник центрального наукового центру Транспортної академії України. Київ, 2011. – № 14. – С. 13–17.

34. Біліченко В. В. Багатоступінчастість організаційно-технічного розвитку виробничих систем на автомобільному транспорті [Електронний ресурс] / В. В. Біліченко, С. О. Романюк // Наукові праці Вінницького національного технічного університету. – 2009. – № 1. – Режим доступу до журн.: http://www.nbu.gov.ua/e-journals/VNTU/2009-1/2009-1.files/uk/9vvboat_ua.pdf.

35. Біліченко В. В. Взаємозв'язок проектів реалізації стратегій розвитку виробничих систем автомобільного транспорту і виробничо-технічної бази / В. В. Біліченко, С. О. Романюк // Вісник СевНТУ: зб. наук. пр. Серія: Машиноприладобудування та транспорт. – 2012. – Вип.134/2012. – С. 242–245.

36. Біліченко В. В. Вибір найбільш ефективного проекту стратегій організаційно-технічного розвитку підприємств автомобільного транспорту / В. В. Біліченко // Інформаційні технології та комп'ютерна інженерія. – Вінниця, 2011. – № 3(22). – С. 68–74.

37. Біліченко В. В. Вибір стратегій диверсифікації на автомобільному транспорті / В. В. Біліченко, С. В. Цимбал // Вестник Харьковского национального автомобильно-дорожного университета. – 2005. – № 30. – С. 162–165.

38. Біліченко В. В. Визначення ефективності проектів технічного розвитку виробництва на автомобільному транспорті [Електронний ресурс] / В. В. Біліченко, Є. В. Смирнов // Наукові праці Вінницького національного технічного університету. – 2009. – № 2. – Режим доступу до журн.: http://www.nbu.gov.ua/e-journals/VNTU/2009-2/2009-2.files/uk/09vvboat_ua.pdf.

39. Біліченко В. В. Визначення ефективності проектів трансформації на підприємствах автомобільного транспорту / В. В. Біліченко, В. О. Огневий // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2009. – № 6. – С. 33–38.

40. Біліченко В. В. Визначення інноваційного рівня автотранспортного підприємства при розробці проекту його розвитку / В. В. Біліченко, С. О. Романюк // Свідоцтво на реєстрацію авторського права на твір № 37779. – Київ : МОНУ. Державний департамент інтелектуальної власності. – Дата реєстрації : 05.04.2011.

41. Біліченко В. В. Визначення раціонального рівня спеціалізації виробничих постів підприємств автосервісу / В. В. Біліченко, Є. В. Смирнов // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. – 2004. – № 7(77) (Частина 2). – С. 70–73.

42. Біліченко В. В. Визначення стратегій інноваційного розвитку автотранспортного підприємства / В. В. Біліченко, С. О. Романюк // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. – 2010. – № 7(149). – С. 178–181.

43. Біліченко В. В. Диверсифікація на автомобільному транспорті / В. В. Біліченко, С. В. Цимбал // Автомобильный транспорт. – 2003. – № 13. – С. 71–73.

44. Біліченко В. В. Економіко-математична модель трансформаційних процесів на підприємствах автомобільного транспорту / В. В. Біліченко, В. О. Огневий // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. – 2010. – № 6(148). – С. 190–195.

45. Біліченко В. В. Життєвий цикл стратегії розвитку виробничої системи в ринкових умовах / В. В. Біліченко // Вісник Житомирського державного технологічного університету. – Житомир, 2012. – № III(62) (Том II). – С. 7–11.

46. Біліченко В. В. Інноваційні стратегії розвитку міського пасажирського транспорту у Вінниці / В. В. Біліченко, С. О. Романюк // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. – Луганськ, 2012. – № 6(177), ч. 1 – С. 178–184.

47. Біліченко В. В. Кластеризація підприємств автомобільного транспорту при розробці стратегій розвитку виробничих систем на

регіональному рівні / В. В. Біліченко // Вісник Національного транспортного університету. – 2008. – № 17. – С. 21–26.

48. Біліченко В. В. Комп'ютерна програма «Вибір стратегій диверсифікації підприємств автомобільного транспорту» / В. В. Біліченко, С. В. Цимбал // Свідоцтво на реєстрацію авторського права на твір № 37392. – Київ : МОНУ. Державний департамент інтелектуальної власності. – Дата реєстрації : 16.03.2011.

49. Біліченко В. В. Комп'ютерна програма «Визначення оціночних показників ефективності підсистем підприємств автомобільного транспорту, вибір еталонних значень та розрахунків відносних показників» / В. В. Біліченко, В. О. Огневий // Свідоцтво на реєстрацію авторського права на твір № 37401. – Київ : МОНУ. Державний департамент інтелектуальної власності. – Дата реєстрації : 16.03.2011.

50. Біліченко В. В. Комп'ютерна програма «Визначення показників ефективності реалізації проектів трансформації підприємств автомобільного транспорту» / В. В. Біліченко, В. О. Огневий // Свідоцтво на реєстрацію авторського права на твір № 37391. – Київ : МОНУ. Державний департамент інтелектуальної власності. – Дата реєстрації : 16.03.2011.

51. Біліченко В. В. Комп'ютерна програма «Оптимізація розвитку маршрутної мережі шляхом вибору раціональної кількості і пасажиромісткості автобусів при одночасному використанні різних режимів руху» / В. В. Біліченко, С. О. Романюк // Свідоцтво на реєстрацію авторського права на твір № 37394. – Київ : МОНУ. Державний департамент інтелектуальної власності. – Дата реєстрації : 16.03.2011.

52. Біліченко В. В. Комп'ютерна програма «Підвищення ефективності функціонування виробничої системи міських пасажирських автобусних перевезень шляхом оптимізації кількості та пасажиромісткості автобусів на маршруті» / В. В. Біліченко, С. О. Романюк // Свідоцтво на реєстрацію авторського права на твір № 37778. – Київ : МОНУ. Державний департамент інтелектуальної власності. – Дата реєстрації : 05.04.2011.

53. Біліченко В. В. Маркетингова стратегія автотранспортних підприємств при проведенні диверсифікації виробництва / В. В. Біліченко, М. А. Красноштан, О. М. Красноштан // Вестник Харьковського національного автомобільно-дорожного університету. – 2005. – № 30. – С. 165–168.

54. Біліченко В. В. Математична модель вибору оптимальної стратегії диверсифікації підприємств автомобільного транспорту / В. В. Біліченко, С. В. Цимбал // Вісник Східноукраїнського націона-

льного університету імені Володимира Даля. – 2005. – № 6(88). – С.162–164.

55. Біліченко В. В. Методика визначення інноваційного рівня виробничо-технічної бази АТП / В. В. Біліченко, С. О. Романюк // V Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні наукові досягнення» : Тези доповідей. – Прага (Чехія), 2009. – С. 40–43.

56. Біліченко В. В. Методики оцінки ефективності автотранспортної системи / В. В. Біліченко, В. П. Крук // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. – Луганськ, 2012. – № 6(177), ч. 1 – С. 231–234.

57. Біліченко В. В. Методичні основи розробки проекту стратегічного розвитку підприємств автомобільного транспорту [Електронний ресурс] / В. В. Біліченко // Наукові праці Вінницького національного технічного університету. – 2008. – № 3. – С. 162-165. – Режим доступу до журн.: http://www.nbu.gov.ua/e-journals/VNTU/2008-3/2008-3.files/uk/08vvboae_ua.

58. Біліченко В. В. Методичний підхід до формування проекту організаційно-технічного розвитку виробничих систем транспорту / В. В. Біліченко // Автошляховик України. Вісник центрального наукового центру Транспортної академії України. – 2010. – № 13. – С. 80–84.

59. Біліченко В. В. Методичні підходи до розробки алгоритму трансформації автотранспортних підприємств / В. В. Біліченко, В. О. Огневий // Вісті автомобільно-дорожного інституту : науково-виробничий збірник. – 2009. – № 1(8). – С. 105–109.

60. Біліченко В. В. Методологічні підходи стратегічного розвитку виробничих систем транспорту / В. В. Біліченко // 66 наукова конференція професорсько викладацького складу, аспірантів, студентів та структурних підрозділів Національного транспортного університету : Тези доповідей. – К., 2010. – С. 253–254.

61. Біліченко В. В. Механізація та автоматизація технічного обслуговування та ремонту автомобілів на підприємствах автомобільного транспорту : навчальний посібник МОНУ / В. В. Біліченко, В. Л. Крещенецький. – Вінниця: УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2008. – 213 с.

62. Біліченко В. В. Модель обґрунтування стратегій технічного розвитку виробництва на автомобільному транспорті / В. В. Біліченко, Є. В. Смирнов // Проблеми підвищення ефективності інфраструктури : зб. наук. праць. – К. : НАУ, 2008. – № 19. – С. 271–274.

63. Біліченко В. В. Моделювання диверсифікації виробництва на прикладі ВАТ «Вінницьке АТП 10554» / В. В. Біліченко, С. В. Цимбал

// Автошляховик України. Вісник центрального наукового центру Транспортної академії України. – К., 2011. – № 14. – С. 83–87.

64. Біліченко В. В. Моделювання іноваційної діяльності автотранспортного підприємства / В. В. Біліченко, С. О. Романюк // Управління проектами, системний аналіз і логістика. – К., 2009. – Вип. 7. – С. 22–27.

65. Біліченко В. В. Моделювання розвитку автотранспортного підприємства на основі спеціалізації. / В. В. Біліченко // Вісті автомобільно-дорожнього інституту : науково-виробничий збірник. – Горлівка : АДІ ДонНТУ, 2009. – № 1(8). – С. 90–94.

66. Біліченко В. В. Моделювання стратегій розвитку організаційно-технічних виробничих систем на автомобільному транспорті / В. В. Біліченко // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2009. – № 2. – С. 103–107.

67. Біліченко В. В. Моделювання стратегій технічного розвитку виробництва підприємств автомобільного транспорту / В. В. Біліченко, Є. В. Смирнов // Вісник Донецького інституту автомобільного транспорту. – 2006. – № 2–3. – С. 22–26.

68. Біліченко В. В. Моделювання трансформаційних процесів на підприємствах автомобільного транспорту / В. В. Біліченко, В. О. Огневий // Управління проектами, системний аналіз і логістика. – К., 2009. – Вип. 7. – С. 17–22.

69. Біліченко В. В. Обґрунтування базових іноваційних стратегій для автотранспортних підприємств / В. В. Біліченко, С. О. Романюк // Вісник СевНТУ : зб. наук. праць. Серія: Машиноприладобудування та транспорт. – 2011. – Вип. 122/2011. – С. 92–94.

70. Біліченко В. В. Обґрунтування необхідності впровадження диверсифікації на підприємствах автомобільного транспорту / В. В. Біліченко, М. А. Красноштан, О. М. Красноштан // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. – 2004. – № 7(77), (ч. 2). – С. 216–219.

71. Біліченко В. В. Оптимізація розподілу заявок на обслуговування і ремонт / В. В. Біліченко, В. Л. Крещенецький, С. В. Цимбал // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2004. – № 1(52). – С. 72–76.

72. Біліченко В. В. Планування та управління іноваційною стратегією автотранспортного підприємства / В. В. Біліченко, С. О. Романюк. Вісті автомобільно-дорожнього інституту : науково-виробничий збірник // Горлівка : АДІ ДонНТУ, 2009. – № 1(8). – С. 90–94.

73. Біліченко В. В. Показники конкурентної ситуації автотранспортних підприємств при розробці проектів технічного розвитку вироб-

ництва / В. В. Біліченко, Є. В. Смирнов, С. В. Цимбал // Вісник Східноукраїнського національного університету ім. Володимира Даля. – 2007. – № 6 (112). – С. 56–59.

74. Біліченко В. В. Прогнозування організаційно-технічного розвитку підприємств автомобільного транспорту / В. В. Біліченко // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2010. – № 1. – С. 82–87.

75. Біліченко В. В. Програмно-цільовий підхід до планування і управління розробкою проекту організаційно-технічного розвитку виробничих систем / В. В. Біліченко, С. О. Романюк // Матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції «Управління проектами: стан та перспективи», м. Миколаїв, – 2011. – С. 37–40.

76. Біліченко В. В. Програмно-цільове управління інноваційною діяльністю на автотранспортних підприємствах / В. В. Біліченко, С. О. Романюк // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. – 2008. – № 7(125). – С. 139–142.

77. Біліченко В. В. Проекти організаційно-технічного розвитку підприємств автомобільного транспорту. В. В. Біліченко // 67 наукова конференція професорсько викладацького складу, аспірантів, студентів та структурних підрозділів Національного транспортного університету : Тези доповідей. – К., 2011. – С. 252.

78. Біліченко В. В. Розвиток виробничих систем міського пасажирського транспорту на основі оптимізації кількості і пасажиромісткості автобусів за умови одночасного застосування різних режимів руху / В. В. Біліченко, С. В. Цимбал, С. О. Романюк // Свідectво на реєстрацію авторського права на твір № 37302. – К. : Державний департамент інтелектуальної власності України. – Дата реєстрації : 11.03.2011.

79. Біліченко В. В. Розробка методики управління вибором проєктів розвитку в системах прийняття рішень / В. В. Біліченко, С. О. Романюк // XI міжнародна наукова конференція «Контроль та управління в складних системах : Тези доповідей. – Вінниця, 2012. – С. 232.

80. Біліченко В. В. Розробка стратегії інноваційного розвитку підприємств автомобільного транспорту / В. В. Біліченко, С. О. Романюк // Матеріали 9-й ежегодной Международной промышленной конференции и блиц-выставки «Эффективность реализации научного, ресурсного и промышленного потенциала в современных условиях». – Славське, 2009. – С. 3–5.

81. Біліченко В. В. Розробка стратегій технічного розвитку виробництва та вибір оптимальної / В. В. Біліченко, Є. В. Смирнов // 63 науково-практична конференція науково-педагогічних працівників, ас-

пірантів, студентів та структурних підрозділів Національного транспортного університету: тези доп. – К., 2007. – С. 235–236.

82. Біліченко В. В. Стратегії розвитку автотранспортних підприємств в умовах ринкових відносин / В. В. Біліченко, С. В. Цимбал // Вісник Східноукраїнського національного університету ім. Володимира Даля. – 2004. – № 7(77) ч. 1. – С. 97–102.

83. Біліченко В. В. Стратегічне управління проектами розвитку виробничих систем / В. В. Біліченко // LXVIII наукова конференція професорсько-викладацького складу, аспірантів, студентів та співробітників відокремлених структурних підрозділів університету : Тези доповідей. – К., 2012. – С. 277.

84. Біліченко В. В. Теоретичні основи оптимізації структури виробничої бази АТП по техніко-економічним критеріям / В. В. Біліченко, В. П. Крук // Міжвузівський збірник «Наукові нотатки». – Луцьк, 2012. – № 37. – С. 23–26.

85. Біліченко В. В. Технічний розвиток виробництва на автомобільному транспорті / В. В. Біліченко, Є. В. Смирнов // Вісник Східноукраїнського національного університету ім. Володимира Даля. – 2005. – № 6(88). – С. 121–123.

86. Біліченко В. В. Трансформаційні процеси на підприємствах автомобільного транспорту / В. В. Біліченко, В. О. Огневий // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. – 2008. – № 7(125). – С. 63–66.

87. Біліченко В. В. Трансформаційні процеси та стратегії розвитку автотранспортних підприємств / В. В. Біліченко, В. О. Огневий // Вісник Житомирського державного технологічного університету. – 2008. – № III (46), (Т. II). – С. 12–17.

88. Біліченко В. В. Управління змінами в концепції продукту проекту розвитку виробничої системи АТП / В. В. Біліченко // Міжвузівський збірник «Наукові нотатки». – Луцьк, 2012. – № 36. – С. 26–33.

89. Біліченко В. В. Управління розвитком виробничої системи міських пасажирських перевезень / В. В. Біліченко, С. В. Цимбал, С. О. Романюк // Вісник Житомирського державного технологічного університету. – 2010. – № 2(53). – С. 11–19.

90. Біліченко В. В. Управління розробкою та реалізацією проекту організаційно-технічного розвитку виробничих систем на автомобільному транспорті / В. В. Біліченко // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2009. – № 5. – С. 29–36.

91. Біліченко В. В. Формування інноваційної моделі розвитку України / В. В. Біліченко, С. О. Романюк // IV Науково-практична

конференція «Розвиток інноваційної культури суспільства: проблеми та перспективи» : тези доповідей. – Сімферополь, 2009. – С. 45–49.

92. Біліченко В. В. Формування інноваційних напрямків розвитку автотранспортних підприємств в сучасних умовах / В. В. Біліченко, С. О. Романюк // Матеріали Міжн. наук.-техн. конф. «Прогресивні напрямки розвитку машиноприладобудівних галузей і транспорту». – Севастополь. – С. 71–73.

93. Біліченко В. В. Функціонування та розвиток автотранспортних підприємств як виробничої системи / В. В. Біліченко // Управління проектами, системний аналіз і логістика. – К., 2009. – № 6. – С. 48–51.

94. Біліченко В. В. Цільова комплексна програма управління інноваційним розвитком автотранспортних підприємств / В. В. Біліченко, С. О. Романюк // Наукові нотатки. Луцький національний технічний університет. – 2010. – Вип. 28. – С. 61–64.

95. Біліченко В. В. Шляхи та перспективи технічного розвитку виробництва на автомобільному транспорті / В. В. Біліченко, Є. В. Смирнов // Вестник Харьковского национального автомобильно-дорожного университета. – 2005. – № 30. – С. 168–171.

96. Богатирьов І. О. Управління розвитком підприємства (за матеріалами малих підприємств меблевої промисловості України) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.06.01 «Економіка, організація і управління підприємствами» / Ігор Олександрович Богатирьов. – К., 2004. – 22 с.

97. Богданов А. А. Тектология: (Всеобщая организационная наука). Кн. 1. / А. А. Богданов. – М. : Экономика, 1989. – 304 с.

98. Бурков В. Н. Как управлять проектами / В. Н. Бурков, Д. А. Новиков. – М. : ИНЕРГ-ГЕО, 1997. – 187 с.

99. Бусленко Н. П. Моделирование сложных систем / Н. П. Бусленко. – М. : Наука, 1978. – 399 с.

100. Бушуев С. Д. Динамическое лидерство в управлении проектами / С. Д. Бушуев, В. В. Морозов. – К. : Украинская ассоциация управления проектами, 1999. – 312 с.

101. Бушуев С. Д. Модели и методы стратегического развития организаций от «видения» к реальности / С. Д. Бушуев, Н. С. Бушуева // Управління проектами та розвиток виробництва : зб. наук. пр. – Луганськ : вид-во СНУ ім. В. Даля, 2005. – № 4. – С. 5–12.

102. Бушуев С. Д. Управление проектами: Основы профессиональных знаний и система оценки компетентности проектных менеджеров (National Competence Baseline, NCB UA, Version 3.0) / С. Д. Бушуев, Н. С. Бушуева. – К. : ІРІДІУМ, 2006. – 208 с.

103. Бушуева Н. С. Модели и методы проактивного управления программами организационного развития / Бушуева Н. С. – К. : Вид-во «Науковий світ», 2007. – 199 с.
104. Валдайцев С. В. Антикризисное управление на основе инноваций / С. В. Валдайцев. – СПб. : Изд-во Санкт-Петербург. ун-та, 2001. – 231 с.
105. Варфоломеев В. Н. Управление техническим развитием предприятий автомобильного транспорта : учеб. пособие / В. Н. Варфоломеев. – К. : УМК ВО, 1989. – 116 с.
106. Вентцель Е. С. Исследование операций: задачи, принципы, методология / Е. С. Вентцель. – М. : Высшая школа, 2001. – 210 с.
107. Вентцель Е. С. Теория вероятностей и ее инженерные приложения / Е. С. Вентцель, Л. А. Овчаров. – М. : Наука, 1988. – 480 с.
108. Винокуров В. А. Организация стратегического управления на предприятии / В. А. Винокуров. – М. : Центр экономики и маркетинга, 1996. – 160 с.
109. Виссема Х. Стратегический менеджмент и предпринимательство: возможности для будущего процветания / Х. Виссема ; пер. с англ. П. А. Нуреева. – М. : Издательство «Финпресс», 2000. – 271 с.
110. Виханский О. С. Стратегическое управление : учебник / О. С. Виханский. – [2-е изд.]. – М. : Экономистъ, 2004. – 292 с.
111. Влчек Р. Функционально-стоимостной анализ в управлении / Влчек Р. ; [сокр. пер. с чеш.]. – М. : Экономика, 1986. – 245 с.
112. Волков В. П. Інтегральна оцінка внутрішнього середовища автотранспортного підприємства при формуванні стратегій трансформації / В. П. Волков, В. В. Біліченко, В. О. Огневий // Вестник Харьковского национального автомобильно-дорожного университета. – 2010. – № 49. – С. 57–61.
113. Воркут Т. А. Загальні принципи реструктуризації підприємств автомобільного транспорту / Т. А. Воркут // Вісник ТАУ та УТУ. – 1998. – № 2. – С. 166–170.
114. Воркут Т. А. Проектний аналіз : навч. посіб. / Т. А. Воркут. – К. : Укр. центр духовної культури, 2000. – 440 с.
115. Воропаев В. И. Методы и средства управления проектами XXI века / В. И. Воропаев. – М. : СОВНЕТ, 1997. – 385 с.
116. Воропаев В. И. Управление проектами в России / В. И. Воропаев. – М. : Аланс, 1995. – 225 с.
117. Герасимчук В. Г. Маркетинг: теорія і практика / В. Г. Герасимчук. – К. : Вища шк., 1994. – 327 с.

118. Гершун А. Технологии сбалансированного управления / А. Гершун, М. Горский. – М. : Олимп-Бизнес, 2005. – 415 с.
119. Гинзбург А. И. Экономический анализ: предмет и методы. Моделирование ситуаций. Оценка управленческих решений / А. И. Гинзбург. – СПб. : ПИТЕР, 2003. – 471 с.
120. Глобальные трансформации и стратегия развития / [под. ред. О. Г. Белоруса]. – К. : Оріяни, 2000. – 422 с.
121. Глухов В. В. Математические методы и модели для менеджмента / В. В. Глухов, М. Д. Медников, С. Б. Коробко. – СПб. : Издательство «Лань», 2000. – 480 с.
122. Говорущенко Н. Я. Основные направления развития автомобильного транспорта в XXI веке / Н. Я. Говорущенко // Автомобильный транспорт : сб. научн. тр. – Х. : ХНАДУ, 2003. – № 13. – С. 4–9.
123. Говорущенко Н. Я. Системотехника транспорта (на примере автомобильного транспорта) / Н. Я. Говорущенко, А. Н. Туренко. – [2-е изд., перераб. и доп.]. – Харьков : РИО ХГАДТУ, 1999. – 468 с.
124. Говорущенко Н. Я. Экономическая кибернетика транспорта / Н. Я. Говорущенко, В. Н. Варфоломеев. – Харьков : РИО ХГАДТУ, 2001. – 271 с.
125. Голубков Е. П. Маркетинговые исследования: теория, методология и практика / Е. П. Голубков. – М. : Финпресс, 2008. – 496 с.
126. Голубков Е. П. Основы маркетинга : учебник / Е. П. Голубков. – М. : Издательство «Финпресс», 1999. – 656 с.
127. Гончаров М. Ю. Системний факторний аналіз економічних процесів на транспорті / М. Ю. Гончаров. – К. : Логос, 1999. – 423 с.
128. Гончарук А. Ю. Антикризисное управление и трансформация производственных систем / А. Ю. Гончарук. – М. : Экономика, 2006. – 288 с.
129. Грашина М. Основы управления проектами / М. Грашина, М. В. Дункан. – СПб. : Питер, 2006. – 208 с.
130. Гребешкова О. М. Моделі й управлінські технології розвитку економічної організації: системний підхід / О. М. Гребешкова // Економіка і підприємництво : Зб. наук. пр. молодих учених та аспірантів. – К. : Видавництво «Аспект-Поліграф», 2007. – Вип. 19. – С. 74–80.
131. Грей К. Управление проектами / К. Грей, Э. Ларсон ; пер. с англ. – [3-е полн. перераб. издание. Научная ред. перевода]. – М. : Изд-во Дело, 2007. – 608 с.
132. Грейсон Дж. К. Американский менеджмент на пороге XXI века / Дж. К. Грейсон. – М. : Экономика, 2001. – 319 с.

133. Гриньов А. В. Інноваційний розвиток промислових підприємств: концепція, методологія, стратегічне управління / А. В. Гриньов. – Х. : ВД. ІНЖЕК, 2003. – 308 с.
134. Грисюк Ю. С. Методологія побудови системної моделі функціонування автотранспортних підприємств / Ю. С. Грисюк // Вісник НТУ. – К., 2003. – № 8. – С. 206–210.
135. Губанов В. А. Введение в системный анализ / В. А. Губанов, В. В. Захарова, А. Н. Коваленко. – Л., 1998. – 227 с.
136. Гурков И. Б. Стратегический менеджмент организаций : учебное пособие / И. Б. Гурков. – М. : ЗАО «Бизнес-школа «Интел-Синтез», 2001. – 208 с.
137. Дашевская Л. Г. Методы стратегического планирования: За рубежомный опыт / Л. Г. Дашевская, В. Г. Клейникова. – М. : 1992. – 42 с.
138. Дейвид У. Управление программами на предприятии / У. Дейвид, Т. Парр ; [пер. с англ.]. – Днепропетровск : Баланс Бизнес Букс, 2005. – 320 с.
139. Длэкуэлл Д. Поведение потребителей / Длэкуэлл Д., Миниард П., Энджел Дж. ; пер. с англ. под ред. Л. А. Волковой. – [9-е изд.]. – СПб. : Питер, 2002. – 624 с.
140. Дойль П. Маркетинг-менеджмент и стратегии / П. Дойль ; пер. с англ. под ред. Ю. Н. Каптуревского. – [3-е изд.]. – СПб. : Питер, 2002. – 544 с.
141. Драккер Питер Ф. Управление, нацеленное на результаты / Питер Ф. Драккер ; пер. с англ. – М. : Технологическая школа бизнеса, 1992. – 192 с.
142. Друкер П. Эффективное управление. Экономические задачи и оптимальные решения / П. Друкер ; пер. с англ. М. Котельникова. – М. : «ГРАНД», «Фаир-пресс», 2002. – 284 с.
143. Дряхлов Н. Системы мотивации персонала в Западной Европе и США [Электронный ресурс] / Н. Дряхлов, Е. Куприянов. – Режим доступа до журн.: <http://www/cfin.ru/management/people/motivationsys.shtml>.
144. Дунаев О. Н. Транспорт региона в условиях перехода к рынку / О. Н. Дунаев. – М. : Транспорт, 1992. – 87 с.
145. Егорова Н. Е. Автосервис. Модели и методы прогнозирования деятельности / Н. Е. Егорова, А. С. Мудунов. – М. : Экзамен, 2002. – 256 с.
146. Егоршин А. П. Основы управления персоналом : учеб. пособие / А. П. Егоршин. – [2-е изд., перераб. и доп.]. – М. : ИНФРА-М, 2006. – 512 с.

147. Економічний аналіз діяльності підприємства / [Петряєва З. Ф., Хмеленко Г. Г., Азаренков Г. Ф., Ганін В. І.]. – Х. : АТЗТ «Самміт-Харків», 2001. – 302 с.
148. Ефремов В. С. Стратегия бизнеса. Концепции и методы планирования / Ефремов В. С. – М. : Финпресс, 1998. – 192 с.
149. Забродин Ю. Управление нефтегазостроительными проектами / Ю. Забродин, В. Котков, А. Саруханов. – М. : Экономика, 2004. – 406 с.
150. Забродский В. А. Развитие крупномасштабных экономико-производственных систем / В. А. Забродский, Н. А. Кизим. – Харьков : Бизнес-Информ, 2000. – 72 с.
151. Забродська Л. Д. Стратегічне управління: реалізація стратегії : навч. посіб. для студ. екон. спец. / Л. Д. Забродська – Харків : Консул, 2004. – 208 с.
152. Зайцев Л. Г. Стратегический менеджмент : учебник / Л. Г. Зайцев, М. И. Соколова. – М. : Юристъ, 2002. – 416 с.
153. Захарченко В. І. Процеси ринкової трансформації промислових територіальних систем України: методологія, економічний аналіз і практика: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. екон. наук : спец. 08.10.01 «Розміщення продуктивних сил і регіональна економіка» / Володимир Іванович Захарченко – К., 2006. – 36 с.
154. Зуб А. Т. Стратегический менеджмент: теория и практика : учебное пособие для студентов вузов / А. Т. Зуб. – М. : Аспект Пресс, 2004. – 414 с.
155. Иванов В. В. Автомобильный менеджмент / В. В. Иванов, П. В. Богаченко. – М. : ИНФРА – М., 2007. – 430 с.
156. Идрисов А. Б. Планирование и анализ эффективности инвестиций / А. Б. Идрисов. – М. : PRO-INVEST CONSALTING, 1995. – 160 с.
157. Имаи Масаки. Кайдзен: Ключ к успеху японских компаний / Масаки Имаи ; [пер. с англ.]. – [2-е изд.]. – М. : Альпина Бизнес Букс, 2005. – 271 с.
158. Имитационное моделирование производственных систем / [под ред. А. А. Вавилова]. – М. : Машиностроение, 1983. – 416 с.
159. Исследование операций в экономике / [Кремер Н. Ш., Путько Б. А., Тришин И. М. и др.]. – М. : ЮНИТИ, 2004. – 492 с.
160. Ігнатенко О. С. Організація автобусних перевезень в містах : навч. посібник / О. С. Ігнатенко. – К. : УТУ, 2002. – 196 с.
161. Ігнатенко О. С. Управління проектами як основа підвищення рівня надання транспортних послуг / О. С. Ігнатенко, Д. О. Ігнатенко // Автошляховик України. – 2006. – № 9. – С. 65–68.

162. Калінеску Т. В. Методологія аналізу і оцінки ефективності переміщення сфери діяльності підприємства : монографія / Т. В. Калінеску. – Луганськ : СНУ ім. Даля, 2003. – 280 с.
163. Канарчук В. Є. Виробничі системи на транспорті : підруч. / В. Є. Канарчук, І. П. Курніков. – К. : Вища школа, 1997. – 359 с.
164. Канарчук В. Є. Основи побудови проектів систем організаційного управління : монографія / В. Є. Канарчук, П. Р. Левковець, В. П. Лясковський ; під ред. В. Є. Канарчука. – К. : НТУ, 2002. – 206 с.
165. Канивец Татьяна Евгеньевна. Оценка стратегии деятельности предприятия на основе имитационного подхода: дис. ... канд. экон. наук 08.00.05 : / Канивец Татьяна Евгеньевна. – М. : 1995. – 119 с.
166. Канторович Л. В. Экономика и оптимизация / [Канторович Л., Лассманн В., Шилар Х. и др.] ; отв. ред. В. Л. Макаров; АН СССР, Центр. Экон.-мат. ин-т Экономика и оптимизация. – М. : Наука, 1990. – 247 с.
167. Каплан Р. С. Организация, ориентированная на стратегию / Р. С. Каплан, Д. П. Нортон. – М. : Олимп, 2005. – 392 с.
168. Каплан Р. С. Сбалансированная система показателей. От стратегии к действию / Р. С. Каплан, Д. П. Нортон ; [пер. с англ.]. – [2-е изд.]. – М. : ЗАО «Олимп-Бизнес», 2004. – 320 с.
169. Каплан Т. Л. Пути повышения эффективности использования основных фондов на автомобильном транспорте / Т. Л. Каплан. – М. : Транспорт, 1981. – 136 с.
170. Карер С. Уроки бизнеса для начинающих / Карер С. – М. : ФАИР-ПРЕСС, 2000. – 368 с.
171. Карлоф Б. Деловая стратегия / Б. Карлоф ; [пер. с англ.]. – М. : Экономика, 1991. – 239 с.
172. Карташов В. П. Организация технического обслуживания и ремонта автомобилей / В. П. Карташов, В. М. Мальцев. – М. : Транспорт, 1979. – 215 с.
173. Кваша Я. Б. Избранные труды : в 3 т. / Я. Б. Кваша. – М. : Наука, 2003. – Т. 3 : Методологические основы статистического анализа. – 2003. – 569 с.
174. Кендалл Дж. Современные методы управления портфелями проектов и офис управления проектами / Дж. Кендалл, С. Роллинз. – М. : ПМСОФТ, 2004. – 560 с.
175. Керівництво з питань проектного менеджменту / [пер. з англ. під ред. С. Д. Бушуєва]. – [2-е вид.]. – К. : Видавничий дім «Деловая Україна», 2000. – 198 с.

176. Кибанов А. Я. Комплексное проектирование систем управления в машиностроении / А. Я. Кибанов. – М. : МИУ, 1987. – 76 с.
177. Кинг У. Стратегическое планирование и хозяйственная политика / У. Кинг, Д. Кинланд. – М. : Прогресс, 1985. – 399 с.
178. Клейнер Г. Б. Предприятие в нестабильной экономической среде: риски, стратегии, безопасность / Г. Б. Клейнер, В. Л. Тамбовцев, Р. М. Качалов. – М. : Экономика, 1997. – 234 с.
179. Клейнрок Л. Теория массового обслуживания / Л. Клейнрок ; [пер. с англ. И. И. Грушко под ред. В. И. Немана]. – М. : Машиностроение, 1979. – 432 с.
180. Клівець П. Г. Стратегія підприємства : навч. посіб. / Клівець П. Г. – К. : Академвидав, 2007. – 320 с.
181. Кныш М. И. Конкурентные стратегии : учебное пособие / М. И. Кныш. – СПб. : Питер, 2000. – 204 с.
182. Ковалев В. В. Методы оценки инвестиционных проектов / В. В. Ковалев. – М. : Финансы и статистика, 2001. – 144 с.
183. Коваленко И. И. Системный анализ и информационные технологии в управлении проектами / И. И. Коваленко, А. И. Бирюк, И. В. Баклан. – К. : Экономика и право, 2001. – 270 с.
184. Коллинз Г. Структурные методы разработки систем: от стратегического планирования до тестирования / Г. Коллинз, Дж. Блей. – М. : Финансы и статистика, 1996. – 255 с.
185. Комков Н. И. Методические рекомендации по подготовке и формированию научно-исследовательских программ / Н. И. Комков, Г. Г. Балаян. – М., 1978. – 242 с. – (Препринт / ЦЭМИ АН СССР).
186. Комков Н. И. Модели программно-целевого управления / Н. И. Комков. – М. : Наука, 1981. – 269 с.
187. Конверський А. С. Логістика / А. С. Конверський. – К. : Ін Юре, 1998. – 332 с.
188. Кононенко І. В. Управління розвитком підприємства : навч. посіб. / І. В. Кононенко. – Х. : НТУ «ХП», 2001. – 134 с.
189. Концепція розвитку транспортно-дорожнього комплексу України на середньостроковий період та до 2020 року. Міністерство транспорту України. Проект // Автопрофи. – 2001. – № 14–15. – С. 14–18.
190. Корнаи Януш. Дефицит / Януш Корнаи ; [пер. с венг.]. – М. : Наука, 1990. – 607 с.
191. Корнаи Януш. Путь к свободной экономике (страстное слово в защиту экономических преобразований) / Януш Корнаи ; [пер. с англ.]. – М. : Экономика, 1990. – 147 с.

192. Коротков Э. М. Конкурентные позиции бизнеса : монография / Э. М. Коротков, Ю. Т. Шестопал, В. Д. Дорофеев. – М. : ИНФА-М., 2003. – 261 с.
193. Коротков Э. М. Концепция менеджмента / Э. М. Коротков. – М. : Дека, 1997. – 304 с.
194. Коршунова Е. Д. Моделирование процесса адаптивного управления организационным развитием предприятия инвестиционно-промышленной сферы / Е. Д. Коршунова // Менеджмент в России и за рубежом. – 2004. – № 2. – С. 34–39.
195. Косоруков О. А. Исследование операций / О. А. Косоруков, А. В. Мищенко. – М. : Экзамен, 2003. – 446 с.
196. Котлер Ф. Маркетинг менеджмент: анализ, планирование, внедрение, контроль / Ф. Котлер. – СПб. : ПИТЕР, 1998. – 888 с.
197. Котлер Ф. Маркетинг / Ф. Котлер. – СПб. : Питер Ком, 1998. – 896 с.
198. Кравченко О. П. Організація та управління технічного обслуговування і ремонту автомобілів : навчальний посібник МОНУ / О. П. Кравченко – Луганськ. : СНУ ім. В. Даля, 2009. – 90 с.
199. Красноносова О. М. Розробка стратегії маркетингу в умовах диверсифікації виробництва : дис. канд. екон. наук : спец. 08.06.02 «Підприємництво, менеджмент та маркетинг» / Красноносова Олена Миколаївна. Харків, 2000. – 164 с.
200. Крещенецький В. Л. Исследование рациональной специализации ремонтных постов / В. Л. Крещенецкий, В. В. Биличенко, А. А. Кашканов // Вестник ХНАДУ. – Харьков, 2003. – № 21. – С. 42–44.
201. Крикавський Є. В. Логістика та розвиток організації / Крикавський Є. В., Гринів Н. Т., Таранський І. П. – Львів, 1999. – 148 с.
202. Кузнецов Е. С. Производственная база автомобильного транспорта: Состояние и перспективы / Е. С. Кузнецов, И. П. Курников. – М. : Транспорт, 1988. – 231 с.
203. Кузнецов Е. С. Техническая эксплуатация автомобилей / Е. С. Кузнецов. – М. : Транспорт, 1991. – 413 с.
204. Кузнецов Е. С. Управление технической эксплуатацией автомобилей / Е. С. Кузнецов. – М. : Транспорт, 1990. – 272 с.
205. Курников И. П. Планирование развития в автотранспортных объединениях / И. П. Курников. – М. : Транспорт, 1986. – 156 с.
206. Кушелевич Е. Модели жизненных циклов организаций / Е. Кушелевич, С. Филонович // Менеджмент: век XX — век XXI :

сборник статей [под ред. О. Виханского, А. Наумова]. – М., 2004. – С. 304–321.

207. Левковець П. Р. Організація і управління процесами обслуговування автомобілів / П. Р. Левковець. – К., 1996. – 194 с.

208. Левковець П. Р. Оцінка якості управління ефективністю функціонування автотранспортних підприємств / П. Р. Левковець, Ю. С. Грисюк // Вісник національного транспортного університету. – 2005. – № 10. – С. 204–211.

209. Левковець П. Р. Теоретичні основи програмованої експлуатації автомобілів: дис. на здобуття наук. ступеня доктора техн. наук : спец. 05.22.20 «Експлуатація та ремонт засобів транспорту» / Левковець Петро Романович – К., 1994. – 296 с.

210. Левковець П. Р. Управління проектами виробництва і технічної експлуатації автотранспортних засобів : монографія / П. Р. Левковець, О. П. Левківський. – К. : НТУ, 2006. – 142 с.

211. Липпит Гордон. Консалтинговый процесс в действии / Гордон Липпит ; [пер. с англ.]. – Москва (и др.), Питер, 2007. – 208 с.

212. Липсиц И. В. Инвестиционный проект: методы подготовки и анализа / И. В. Липсиц, В. В. Коссов. – М. : БЕК, 1996. – 294 с.

213. Логачев Е. Г. Модель процесса обслуживания маневровых автомобилей на грузовой автомобильной станции / Е. Г. Логачев, С. М. Парохненко, В. В. Концевая // Автомобільний транспорт. – 1991. – № 28. – С. 11–17.

214. Луйк І. А. Рекомендації з математичного моделювання процесів технічної експлуатації машинного парку / І. А. Луйк. – К. : Вища школа, 1976. – 142 с.

215. Любанова Т. П. Стратегическое планирование на предприятии : учебное пособие / Любанова Т. П., Мясоедова Л. В., Олейникова Ю. А. – М. : «Издательство ПРИОР», 2001. – 272 с.

216. Лютенс Ф. Организационное поведение / Ф. Лютенс ; [пер. с англ. О. Е. Гончарова]. – М. : ИНФРА-М, 1999. – 691 с.

217. Ляско В. И. Стратегическое планирование развития автотранспортного предприятия / В. И. Ляско. – М. : ООО «Благовест-В», 2003. – 197 с.

218. Мазорчук М. С. Моделювання розвитку виробництва з урахуванням залучення додаткових інвестицій : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. техн. наук : спец. 05.13.22 «Управління проектами та програмами» / Марія Сергіївна Мазорчук. – Х., 2003. – 20 с.

219. Мазур И. И. Реструктуризация предприятий и компаний : учебное пособие / И. И. Мазур, В. Д. Шапиро. – М. : Экономика, 2001. – 452 с.

220. Мак-Дональд М. Стратегическое планирование маркетинга / М. Мак-Дональд ; [пер. с англ. М. Бугаева]. – СПб. и др. : Питер, 2000. – 266 с.
221. Мандель И. Д. Кластерный анализ / И. Д. Мандель. – М. : Финансы и статистика, 1988. – 176 с.
222. Маркова В. Д. Стратегический менеджмент : курс лекций / В. Д. Маркова, С. А. Кузнецова. – М. : ИНФРА-М; Новосибирск : Сибирское соглашение, 2008. – 287 с.
223. Масленикова Н. П. Управление развитием организации / Н. П. Масленикова – М. : Центр экономики и маркетинга, 2002. – 304 с.
224. Матрофанов Г. В. Методика аналізу інвестиційної діяльності підприємств невиробничої сфери : навч. посібник / Г. В. Матрофанов, Г. О. Кравченко. – К. : Київ держ. торг.-екон. ун-т, 1995. – 44 с.
225. Менеджмент у автотранспортному виробництві / [Кононенко І. В., Костюченко Л. М., Танцюра Є. В. та ін.] ; під ред. Л. Г. Зайончика. – К. : Кий, 1999. – 202 с.
226. Мескон Майкл Х. Основы менеджмента / Мескон Майкл Х., Альберт Майкл, Хедоури Франклин ; [пер. с англ.]. – М. : Дело, 2000. – 704 с.
227. Методические вопросы организационно-экономического механизма программно-целевого управления научно-техническим развитием / [Г. Г. Балаян и др.]. – АН СССР, Ин-т экономики и прогнозирования науч.-техн. прогресса, 1989. – 245 с.
228. Колінеску Т. В. Методологія аналізу і оцінки ефективності переміщення сфери діяльності підприємств : монографія / Т. В. Колінеску. – Луганськ : СНУ ім.В. Даля, 2003. – 280 с.
229. Мильнер Б. З. Теория организации : учебник / Мильнер Б. З. – М. : ИНФРА-М, 2003. – 408 с.
230. Минцберг Г. Стратегический процесс / Минцберг Г., Куинн Дж. Б., Гошал С. ; [пер. с англ. под ред. Ю. Н. Каптуревского]. – СПб. : Питер, 2001. – 688 с.
231. Минцберг Г. Школы стратегий / Минцберг Г., Альстренд Б., Лемпел Дж. ; [пер. с англ. под ред. Ю. Н. Каптуревского]. – СПб. : Издательство «Питер», 2000. – 336 с.
232. Минюк С. А. Математические методы и модели в экономике / С. А. Минюк. – Минск : 2002. – 432 с.
233. Миротин Л. Б. Транспортная логистика : учеб. для автотранспортных вузов / Л. Б. Миротин, В. И. Николин, И. Э. Ташбаев. – Омск : СТУ, 1994. – 236 с.

234. Мислак Н. Г. Організаційно-економічний механізм диверсифікації виробництва в селянських (фермерських) господарствах / Мислак Н. Г. – Дніпропетровськ : Дніпропетровський ордену трудового червоного прапора державний аграрний університет, 2000. – 179 с.
235. Мишенин А. И. Теория экономических информационных систем / А. И. Мишенин. – М. : Финансы и статистика, 2001. – 238 с.
236. Мишин В. М. Исследование систем управления : учебник для вузов / В. М. Мишин. – М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2003. – 527 с.
237. Можеев Н. Н. Методы оптимизации / Н. Н. Можеев. – М. : Наука, 1978. – 351 с.
238. Моисеева Н. К. Конкурентоспособность, маркетинг, обновление / Н. К. Моисеева, Ю. Щ. Анискин. – М. : Внешторгиздат, 1993. – Т. 2. – 110 с.
239. Мухин В. И. Исследование систем управления / В. И. Мухин. – М. : Издательство «Экзамен», 2003. – 384 с.
240. Наливайко А. П. Теорія стратегії підприємства. Сучасний стан та напрямки розвитку : монографія / А. П. Наливайко – К. : КНЕУ, 2001. – 227 с.
241. Напрямки розвитку сервісного обслуговування на автомобільному транспорті / [В. В. Біліченко, В. Л. Крещенецький, Н. П. Сонько, О. Л. Добровольський] // Автомобильный транспорт. – 2006. – № 18. – С. 19–20.
242. Нейлор Т. Х. Машинные имитационные эксперименты с моделями систем / Т. Х. Нейлор. – М. : Мир, 1975. – 500 с.
243. Нечипоренко В. И. Структурный анализ систем: надежность и эффективность / В. И. Нечипоренко. – М. : Сов. Радио, 1976. – 216 с.
244. Нивен П. Р. Диагностика сбалансированной системы показателей / Нивен П. Р. ; [пер. с англ.]. – Днепропетровск : Баланс Бизнес Букс, 2006. – 256 с.
245. Нивен П. Р. Сбалансированная система показателей шаг за шагом: максимальное повышение эффективности и закрепление полученных результатов / П. Р. Нивен. – Днепропетровск : «Баланс Бизнес-Букс», 2004. – 256 с.
246. Нили А. Э. Призма эффективности. Карта сбалансированных показателей для измерения успеха в бизнесе и управления им / Нили А., Адамс К., Кеннерли М. Д. – Днепропетровск : Баланс-Клуб, 2003. – 400 с.
247. Нойманн Э. Качество на уровне шесть сигма / Э. Нойманн, С. Х. Хойсингтон ; [пер. с англ.]. – Днепропетровск : Баланс-Клуб, 2004. – 440 с.

248. Образцова Р. И. Инженерно-экономический анализ транспортных систем: Методология проектирования автоматизированной системы управления / Р. И. Образцова, П. Г. Кузнецов, С. Б. Пшеничников ; отв. ред. К. В. Фролов. – М. : Радио и связь, 1996. – 190 с.
249. Онегов В. А. Исследование операций. Задачи, методы, алгоритмы / В. А. Онегов. – Киров : Издательство ВГПУ, 2001. – 224 с.
250. Организация управления в машиностроительной промышленности : учебное пособие / [под ред. В. С. Румянцева]. – М. : МИУ, 1988. – 338 с.
251. Організаційно-функціональні аспекти економіки і менеджменту / [Левковець П. Р., Гедз Ю. М., Козак Л. С. та ін.] ; під ред. П. Р. Левковця. – К. : УТУ, ІЕБТ, 2000. – 397 с.
252. Організація виробничих процесів на транспорті в ринкових умовах / [Канарчук В. Є., Лудченко О. А., Барілович Л. П. та ін.] – К. : Логос, 1996. – 348 с.
253. Осипов Ю. М. Теория хозяйства. Начала высшей экономики : учебник : [в 3 т.] / Ю. М. Осипов. – М. : Издательство МГУ, 1998. – Т. 3: Хозяйственная динамика. Трансформации и переходы // Неэкономическое хозяйство. – 1998. – 607 с.
254. Основы маркетинга / [Котлер Филип, Армстронг Гари, Сондерс Джон, Вонг Вероника] ; [пер. с англ.]. – [2-е европ. изд.]. – М. : СПб.; К. : Издательский дом «Вильямс», 1999. – 1152 с.
255. Основні критерії раціонального варіанту транспортної маршрутної мережі міста / [В. В. Біліченко, Ю. Ю. Буренніков, О. Л. Добровольський, В. В. Степанов] // Збірник наукових праць Вінницького національного аграрного університету. – Вінниця, 2012. – № 10, т. 2(59) – С. 102–105.
256. Панов С. А. Развитие производства в автотранспортных объединениях / С. А. Панов, А. М. Поляк, Ю. К. Поносов. – М. : Транспорт, 1986. – 200 с.
257. Парахина В. Н. Стратегический менеджмент : учебник / В. Н. Парахина, Л. С. Максименко, С. В. Панасенко. – М. : КНОРУС, 2005. – 496 с.
258. Петрова Ю. Десять моделей жизни организации: трудности интеграции / Ю. Петрова, Е. Моргунов // Управление персоналом. – 2004. – № 17. – С. 63–67.
259. Пеньшин Н. В. Эффективность и качество как фактор конкурентоспособности услуг на автомобильном транспорте : моногр. / Н. В. Пеньшин ; [под науч. ред. В. П. Бычкова]. – Тамбов : Изд-во Тамб. гос. техн. ун-та, 2008. – 224 с.

260. Пономаренко В. С. Стратегія розвитку підприємства в умовах кризи : монографія / В. С. Пономаренко, О. М. Тридід, М. О. Кизим. – Х. : Видавничий Дім «ІНЖЕК», 2003. – 328 с.

261. Попов О. Ю. Управління інвестиційними проектами модернізації водопровідно-каналізаційного господарства : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. техн. наук : спец. 05.13.22 «Управління проектами та програмами» / Олександр Юхимович Попов. – К., 2001. – 21 с.

262. Попов С. А. Стратегический менеджмент: Видение – важнее, чем знание : учеб. пособие / С. А. Попов. – М. : Дело, 2003. – 352 с.

263. Портер Майкл. Конкурентная стратегия. Методика анализа отраслей и конкурентов / Майкл Портер. – [2-е изд.]. – М. : Альпина-БизнесБукс, 2006. – 454 с.

264. Портер М. Конкурентное преимущество. Как достичь высокого результата и обеспечить его устойчивость / Майкл Портер. – М. : АльпинаБизнесБукс, 2005. – 715 с.

265. Портер М. Международная конкуренция / Майкл Портер ; [пер. с англ. под ред. и с предисл. В. Д. Щетинина]. – М. : Междунар. отношения, 1993. – 895 с.

266. Проектування АРП та ремонтних ділянок [Навчальний посібник] / [Полянський О. С., Савченко Б. В., Дубінін Є. О., Задорожня В. В.]. – Х. : ХНАДУ, 2012. – 224 с.

267. Пушкарь А. И. Антикризисное управление: модели, стратегии, механизмы / Пушкарь А. И., Тридид А. Н., Колос А. Л. – Х. : ООО «Модель Вселенной», 2001. – 451 с.

268. Пушкарь А. И. Стратегическое управление развитием предприятия / А. И. Пушкарь, А. Н. Тридид // Бизнес-Информ. – 1999. – № 11–12. – С. 124–129.

269. Радованов С. В. Управління техніко-технологічним оновленням промислового підприємства в умовах перехідної економіки : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.06.02 «Підприємництво, менеджмент та маркетинг» / Сергій Віталійович Радованов. – Л., 2001. – 24 с.

270. Раєвнева О. В. Управління розвитком підприємства: методологія, механізми, моделі. / О. В. Раєвнева // Н.-д. цент індустр. пробл. розвитку НАН України, Харк. нац. екон. ун-т. – Х. : ІНЖЕК, 2006. – 493с.

271. Рач В. А. О некоторых подходах к разработке стратегии // Управління проектами та розвиток виробництва : зб. наук. праць ; під ред. В. А. Рач. – Луганськ : СЛУ ім. В. Даля, 2001. – № 1(3). – С. 11–16.

272. Рач В. А. Стратегический потенциал предприятия в условиях новой экономики // Управління проектами та розвиток виробництва : зб. наук. праць ; під ред. В. А. Рач. – Луганськ : СНУ ім. В. Даля, 2002. – № 1(4). – С. 5–9.
273. Рева В. П. Эффективность инвестиций в технологический автомобильный транспорт горнорудных предприятий Украины в условиях развития рыночных отношений : дис. канд. экон. наук : 08.07.01 / Рева Виктор Петрович. – Донецк, 1998. – 163 с.
274. Решке Х. Мир управления проектами / Х. Решке, Х. Шелле. – М. : «Аланс», 1993. – 304 с.
275. Роміх А. В. Функціонування виробничих систем в умовах ринкової трансформації економіки : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. экон. наук : спец. 08.01.01 «Економічна теорія» / Алла Валентинівна Роміх. – Львів, 1998. – 17 с.
276. Ротштейн А. П. Интеллектуальные технологии идентификации: нечеткие множества, генетические алгоритмы, нейронные сети. / А. П. Ротштейн. – Винница : УНИВЕРСУМ-Винница, 1999. – 320 с.
277. Ротштейн А. П. Нечеткий многокритериальный выбор альтернатив: метод наихудшего случая / А. П. Ротштейн // Изв. РАН. Теория и системы управления. – 2009. – № 3. – С. 51–55.
278. Саати Т. Математические методы конфликтных ситуаций / Т. Саати. – М. : Советское радио, 1977. – 304 с.
279. Савчук В. П. Оценка эффективности инвестиционных проектов : учебник / В. П. Савчук. – Режим доступа : <http://www.management.com.ua/finance/fin011.html>.
280. Силаев В. П. Стратегия конкуренции и инвестиционной политики : Уроки компаний Японии, США и стран западной Европы / В. П. Силаев // Международный бизнес России. – 1995. – № 7. – С. 27–31.
281. Самохин Ю. М. Целевые комплексные программы: вопросы разработки, моделирования, использования / Ю. М. Самохин. [сб. ст. / АН СССР; науч. ред. Ю. М. Самохин, А. Г. Фононов]. – М. : ЦЭМИ, 1984 (обл. 1985). – 199 с.
282. Системна ефективність на транспорті. Методи, моделі і стратегії / [Левковець П. Р., Гедз Ю. М., Канарчук О. В. та ін.] ; під ред. П. Р. Левковця. – К. : НТУ, ІЕБТ, 2002. – 216 с.
283. Системный анализ в экономике и организации производства / [под общей ред. С. А. Валуева, В. Н. Волковой]. – Л. : Политехника, 1991. – 397 с.

284. Системный анализ и управление / [Жабреев В. С., Плотникова Н. В., Подлинева Т. К., Устюгов М. Н.]. – Челябинск : Издательство Пургу, 2000. – 80 с.

285. Ситник В. Ф. Системи підтримки прийняття рішень. / В. Ф. Ситник. – К. : КНЕУ, 2004. – 614 с.

286. Смирнов Є. В. Комп'ютерна програма «Прогнозування технічного розвитку автотранспортних підприємств» / Є. В. Смирнов, В. В. Біліченко // Свідоцтво на реєстрацію авторського права на твір № 37390. – Київ : МОНУ. Державний департамент інтелектуальної власності України. – Дата реєстрації : 16.03.2011.

287. Смирнов Э. А. Основы теории организации : учеб. пособие для вузов / Смирнов Э. А. – М. : ЮНИТИ, 2000. – 375 с.

288. Стратегическое планирование / [под ред. Э. А. Уткина]. – М. : Ассоциация авторов и издателей «Тандем». Издательство ЭКМОС, 1998. – 440 с.

289. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів. За заг. ред. проф. В. І. Полохала [Електронний ресурс] // Матеріали парламентських слухань у ВРУ 17.06.2009. – Київ : Парламентське видання, 2009. – 628 с. – Режим доступу: <http://kno/rada.gov.ua/komosviti/control/uk/doccatalog/list?currDir=48718>.

290. Стратегия предприятия и стратегический менеджмент : учеб. пособие / [Соболев Ю. В., Дикань В. Л., Дейнека А. Г., Позднякова Л. А.]. – Х. : ООО «Олант», 2002. – 416 с.

291. Тамбовцев В. Л. Формальное и неформальное в управлении экономикой / В. Л. Тамбовцев ; отв. ред. Е. З. Майминас. – М. : Наука, 1990. – 92 с.

292. Тамбовцев В. Л. Целевые комплексные программы. Проблемы теории и моделирования / В. Л. Тамбовцев, А. А. Тихомиров. – М. : Изд. МГУ, 1982. – 177 с.

293. Тищенко А. Н. Стратегия управления развитием предприятия / А. Н. Тищенко, О. С. Головкин. – Харьков : ЭДЭНА, 2003. – 198 с.

294. Томпсон А. А. Стратегический менеджмент. Искусство разработки и реализации стратегии : учебник для вузов / А. А. Томпсон, А. Дж. Стрикленд ; [пер. с англ. под ред. Л. Г. Зайцева, М. И. Соколовой]. – М. : Банки и биржи, ЮНИТИ, 1998. – 576 с.

295. Трансформаційні процеси і регуляторна політика в економіці України / [Гаєвська М. М., Горленко І. О. та ін.] ; за заг. ред. Л. Л. Таранчук. – К. : Нац. акад. ДПС України, 2004. – 221 с.

296. Тридід О. М. Організаційно-економічний механізм стратегічного розвитку підприємства : монографія / О. М. Тридід. – Харків : ХДЕУ, 2002. – 364 с.
297. Удосконалення роботи міських маршрутів шляхом вибору кількості та пасажиромісткості автобусів / [В. В. Біліченко, С. О. Романюк, М. М. Ткаченко, В. В. Підгаєць] // Вісник Житомирського державного технічного університету. – Житомир, 2012. – № 1(60) – С. 3–8.
298. Україна в цифрах. Статистичний збірник / за ред. О. Г. Осауленко. – Київ : Державна служба статистики України, 2012. – 250 с.
299. Управление программами и проектами: 17-модульная программа для менеджеров «Управление развитием организации». Модуль 8 / [Разу М. Л. и др.] – М. : ИНФРА-М, 1999. – 392 с.
300. Управление проектами / общая ред. В. Д. Шапиро. – СПб. : «Два Три», 1996. – 610 с.
301. Управление – это наука и искусство / [Файоль Ф., Эмерсон Г., Тейлор Ф., Форд Г.] ; пер. с англ. – М. : Республика, 1992. – 351 с.
302. Фатхутдинов Р. А. Организация производства / Р. А. Фатхутдинов. – М. : ИНФРА-М, 2002. – 672 с.
303. Философский энциклопедический словарь [гл. ред. Л. Ф. Ильичев, П. Н. Федосеев, С. М. Ковалев, В. Г. Панов]. — М. : Сов. Энциклопедия, 1983. – 840 с.
304. Філіпова С. В. Трансформаційні процеси в промисловому виробництві в умовах нестабільності : монографія / С. В. Філіпова. – Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2005. – 416 с.
305. Форнальчик Є. Ю. Технологічно-технічний розвиток сільськогосподарських підприємств. / Є. Ю. Форнальчик, О. В. Сидорчук // Вісник аграрної науки, – К., 2005, – № 3. – С. 46–49.
306. Фунтов В. Н. Управление проектами развития фирмы: теория и практика. / В. Н. Фунтов. – СПб. : Питер, 2009. – 456 с.
307. Хартман Амир. Безупречное руководство / Амир Хартман. – Ростов-на-Дону, 2006. – 253 с.
308. Хорнгрен Ч. Т. Управленческий учет / Хорнгрен Ч. Т., Фостер Дж., Датар Ш. – СПб. : Питер, 2005. – 1008 с.
309. Цимбал В. А. Удосконалення технології оперативного контролю і регулювання процесу поточного ремонту автомобілів: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. техн. наук : спец. 05.22.20 «Експлуатація і ремонт засобів транспорту» / В. А. Цимбал. – К., 1994. – 23 с.

310. Ципес Г. П. Проекты и управление проектами в современной компании / Г. П. Ципес, А. С. Товб. – М. : ЗАО «Олимп – Бизнес», 2009. – 409 с.
311. Четверухін Б. М. Основи теорії систем і системного аналізу : навч. посіб. / Б. М. Четверухін, П. Р. Левковець, О. І. Мельниченко. – К. : НТУ, 2005. – 448 с.
312. Шаповал В. А. Підвищення ефективності використання основних фондів гірничо-збагачувальних підприємств шляхом диверсифікації виробництва / В. А. Шаповал. – Дніпропетровськ : НГУ, 2002. – 164 с.
313. Шарова О. С. Управління формуванням бачення продуктів проекту девелопменту на фазі проектування : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. техн. наук : спец. 05.13.22 «Управління проектами та програмами» / Олена Степанівна Шарова. – К, 2011. – 30 с.
314. Шеннон Р. Имитационное моделирование систем – искусство и наука / Р. Шеннон. – М. : Мир, 1978. – 418 с.
315. Шершньова З. Е. Стратегічне управління : навч. посібник / З. Е. Шершньова, С. В. Оборська. – К. : КНЕУ, 1999. – 384 с.
316. Шумпетер Йозеф. Теория экономического развития / Йозеф Шумпетер ; [пер. с нем. В. С. Автономова и др.]. – М. : Эксмо, 2007. – 861 с.
317. Экономическая кибернетика / [Лысенко Ю. Г., Егоров П. В., Овечко Г. С., Тимохин В. Н.] ; под ред. Ю. Г. Лысенко. – Донецк, 2003. – 516 с.
318. Якимов И. М. Имитационное моделирование сложных систем / И. М. Якимов, В. Е. Мосунов, З. Т. Яхина. – Казань, 1984. – 164 с.
319. Allison G. T. Essence of Decision: Explaining the Cuban Missile Crisis / Allison G. T. – Boston : Little, Brown, 1971. – 268 p.
320. Andrews K. The Concept of Corporate Strategy / K. Andrews. – Dow Jones-Irwin : Homewood, Ill., 1971. – 347 p.
321. Baym W. C. Investing in Development : Lessons of World Bank Experience / W. C. Baym, S. M. Tolbert. – New York : Oxford University Press, 1985. – 610 p.
322. Bilichenko V. Determination of strategies for managerial-technical development of productive systems of the motor transport / V. Bilichenko // Bulletin of polytechnic institute of Iasi. – 2011. Tomul LVII(LXI). Fasc. 2. – P. 107–113.
323. Bilichenko V. Goal setting and goal attainment in the models of life cycle of the development strategies of automobile transport manufac-

turing systems / V. Bilichenko // Bulletin of polytechnic institute of Iasi. – 2012. Tomul LVIII(LXII). Fasc. 4. – P. 77–83.

324. Bilichenko V. Projects of reduction -technical base development of a motor transport enterprise / V. Bilichenko, S. Romantuk // Bulletin of polytechnic institute of Iasi. – 2012. Tomul LVIII(LXII). Fasc. 4. – P. 84–90.

325. Bilichenko V. Strategic planning and administration of organizational and technical development of manufacturing systems for automobile transport / V. Bilichenko // Bulletin of polytechnic institute of Iasi. – 2009. Tomul LV (LIX). Fasc. 2. – P. 7–13.

326. Brigham E. F. Fundamentals of Financial Management / Brigham E. F. – [7-th ed.]. – Orlando : The Dryden Press, 1995. – 880 p.

327. Chandler A. D. The Dynamics of Industrial Capitalism / A. D. Chandler. – Cambridge, MA : Harvard University Press, 1990. – P. 14–94.

328. Charvat J. Project Managements Metodologies – Selecting, Implementing, and Supporting Meodologies and Processes for Projects / J. Charvat. – John Wiley & Sons, 2003. – 264 p.

329. Cleland David I. Strategik Managementof Teams / David I. Cleland. – N. Y.: Jon Wiley & Sons. Ins., 1996. – 292 p.

330. Cole A. H. Business Enterprise in Its Social Setting / Cole A. H. – Cambridge, MA : Harvard University Press, 1959. – 286 p.

331. Construction Extension to A Guide to the Project Management Body of Knowledge. – Pennsylvania : PMBOK Guide - 2000 Edition, 2003. – 179 p.

332. Cyrcrt R. M. A Behavioral Theory of The Firm / R. M. Cyrcrt, J. G. March. – Englewood Cliffs : Prentice Hall, 1963. – 264 p.

333. Drucker Peter F. Management: Tasks, Responsibilities, Practices / Peter F. Drucker. - N.Y.: Harper and Row, 1974. – P. 601–602.

334. French Wendell L. Organization Development, 3rd ed / Wendell L. French, Cecil H. Bell, Jr. – (Englewood Cliffs, N. J. : Prentice-Hall, 1999). – 343 p.

335. Graham Robert J. Project Managment as if people materred / Robert J. Graham. – Washington D.C., USA: Ist Primavera Pressed, 1989. – 76 p.

336. Greiner L. E. Evolution and revolution as organizations grow / Greiner L. E. // Harvard Busines Review. – 1972. – № 50(4). – P. 37–46.

337. Greiner L. E. Patterns of Organization Change / Greiner L. E. // Haward Business Review. – 1967.

338. Hamilton A. Handbook of Project Management Procedures / Hamilton A. – North Yorkshire : TTL Publishing, Ltd, 2004. – 597 p.

339. Hannan M. T. Structural Inertia and Organizational Change through Learning Theory / M. T. Hannan, J. Freeman // *Human Relations*. – 1996. – Vol. 49. – № 5. – P. 621–641.
340. Hannan M. T. The Population Ecology of Organizations / M. T. Hannan, J. Freeman // *American Journal of Sociology*. – 1977. – № 82, Vol. 5. – P. 929–964.
341. Hatten K. Y. Heterogeneity within an Industry : Firm Conduct in the U.S. Brewing Industry / K. Y. Hatten, D. E. Schendel // *Journal of Industrial Economics*. – 1977. – № 26. – P. 97–113.
342. Holt Jane. Transport Strategies for the Russian Federation / Jane Holt. – Washington: World Bank, 1993. – 253 p.
343. Hussey D. Corporate Planning: Theory and Practice. / D. Hussey. – N. Y. : Pegamon Press, 1994. – 351 p.
344. Jonson G. Managing Strategic Change – Strategy, Culture and Action / G. Jonson // *Long Range Planning*. – 1992. – Vol. 25, Issue 1. – P. 28–36.
345. Kaplan Robert S., Norton David P. The Balanced Scorecard – Measures that Drive Performance / Robert S. Kaplan, David P. Norton // *Harvard Business Review*. – 1992. – P. 71–79.
346. Kennedy C. Future Shock or Future Success? / Kennedy C. // *Director*. – 1995. Vol. 48, Issue 12. – P. 42–46.
347. Kerzner H. Strategic Planning for Project Management Using a Project Management Maturity Model. – N.Y. John Wiley&Sons, 2001. – 272 p.
348. Lauriol J. Une analyse des representations de la strategie et de son management dans la production d'ouvrages de la langue francaise / Lauriol J. // *Management International*. – 1997. – № 1, Vol. 2. – P. 51–65.
349. Leavitt H. J., Pondy L. R. et al. Readings in psychology Chicago / H. J. Leavitt, L. R. Pondy. – University of Chicago Press, 1989. – 769 p.
350. Lindblom C. E. The Science of Muddling Through / C. E. Lindblom // *Public Administration Review*. – 1959. – № 19. – P. 79–88.
351. Little I.M.D. A Reply to Some Criticism to the OECD Manual / I. M. D. Little, J. A. Mirrlees // *Oxford Bulletin of Economics and Statistics*. – 1972. – № 1. – P. 153–168.
352. Little I.M.D. Project Appraisal and Planning for Developing Countries / I. M. D. Little, J. A. Mirrlees. – New York : Basic Books, 1974. – 388 p.
353. Lorange P. Corporate Planning: An executive Viewpoint / P. Lorange. – New Jersey : Prentice-Hall, Englewood Cliffs, 1990. – 543 p.
354. Lorange P. Strategic Planning Systems / P. Lorange, R. Vancil. – New Jersey : Prentice-Hall, Englewood Cliffs, 1977. – 439 p.

355. March J. G. *Organizations* / J. G. March, H. A. Simon . – New York : John Wiley, 1958. – 25 p.
356. Markovitz H. M. *Portfolio Selection: Efficient Diversification of Investments* / Markovitz H. M. – London : Yale University Press, 1968. – 368 p.
357. Martinet A. C. *Pensee strategique et rationalites: Un examen epistemologique* / Martinet A. C. // *Management International*. – 1997. – № 1, Vol. 2. – P. 67–75.
358. Miller D. *Strategy Making in Context: Ten Empirical Archetypes* / D. Miller, P. H. Friesen // *Journal of Management Studies*. – 1977. – № 14. – P. 253–279.
359. Mintzberg H. *Patterns in Strategy Formulations* / Mintzberg H. // *Management Science*. – 1978. – № 24, Vol. 9. – P. 934–948.
360. Mintzberg H. *Planning on the left side and Managing On the Right* / H. Mintzberg // *Harvard Business Review*. – 1976. – № 53(4). – P. 49–58.
361. Mintzberg H. *Strategy Making in Three Modes* / Mintzberg H. // *California Management Review*. – 1973. – № 16, Vol. 2. – P. 44–53.
362. Muller R. *The Influence of Project Management on Project Success Criteria and Project Success by Type of Project* / R. Muller, R. Turner // *European Management Journal*. – 2006. – Volume 25. – Issue 4. – P. 298–309.
363. Newman W. H. *Administrative Action: The Techniques of Organization and Management* / Newman W. H. – Englewood Cliffs : Prentice Hall, 1951. – 483 p.
364. Normann R. *Service Management: Strategy and Leadership in Service Business* / R. Normann. – Sweden John Wiley & Sons Ltd (Import); 2nd Revised edition May (1991). – 200 p.
365. Pfeffer J. *The External Control of Organization: A Resource Dependence Perspective* / J. Pfeffer, G. R. Salaneil. – New York : Harper & Row, 1978. – 336 p.
366. Porter M. E. *Competitive Advantage : Creating and Sustaining Superior Performance* / Porter M. E. – New York : Free Press, 1985. – 592 p.
367. Porter M. E. *Competitive Strategy: Techniques for Analyzing Industries and Competitors* / Porter M. E. – New York : Free Press, 1980. – 397 p.
368. Prahalad C. K. *The Core Competence of the Corporation* / C. K. Prahalad, G. Hamel // *Harvard Business Review*. – 1990. – № 68, Vol. 3. – P. 79–91.

369. Quinn J. B. *Managing Strategic Change* / Quinn J. B. // *Sloan Management Review*. – 1980. – № 21, Vol. 4. – P. 3–20.
370. Rhenman E. *Organization Theory for Long-Range Planning* / Rhenman E. – London : John Wiley, 1973. – 343 p.
371. Schendel D. E. *Strategic Management: A New View of Business Policy and Planning* / D. E. Schendel, C. H. Hofes. – Boston : Little Brown, 1979. – 538 p.
372. Schumpeter J. A. *Capitalism, Socialism and Democracy* / Schumpeter J. A. – New York : Herper & Row, 1950. – 381 p.
373. Sharma J. K. *Mathematical models in operations research* / J. K. Sharma. – New Delhi : Tata McGraw-Hill, 1989. – 619 p.
374. Simon H. A. *Administrative Behavior* / Simon H. A. – New York : Macmillan, 1957. – 384 p.
375. Thompson J. L. *Strategic Management: Awareness and Change* / J. L. Thompson. – Thomson Business Press, London, 3rd edition. – 839 pp.
376. Tufresson I. *Towards a new interpretation of marketing management; trends in management Development* / I. Tufresson. – Sweden, 1982.
377. Wernefelt B. *Resource-Based View of the Firm* / B. Wernefelt // *Strategic Management Journal*. – 1984. – Vol. 5, Issue 4. – P. 319–333.

Наукове видання

Біліченко Віктор Вікторович

**ВИРОБНИЧІ СИСТЕМИ НА ТРАНСПОРТІ:
СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ**

Монографія

Редактор Н. Мазур *С. Малішевська*
Оригінал-макет підготовлено В. Біліченком

Підписано до друку 18.03.2016 р.
Формат 29,7×42¼. Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman.
Друк різнографічний. Ум. др. арк. 15,48.
Наклад 300 (1-й запуск 1–75) пр. Зам № В2016-05

Вінницький національний технічний університет,
КІВЦ ВНТУ,
21021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
ВНТУ, ГНК, к. 114.
Тел. (0432) 59-85-32.

publish.vntu.edu.ua; *email*: kivc.vntu@gmail.com.

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 3516 від 01.07.2009 р.

Віддруковано ФОП Барановська Т. П.
21021, м. Вінниця, вул. Порики, 7.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 4377 від 31.07.2012 р.